

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2^{αν} ΣΕΛ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Ή ἐπιστήμη ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μεταθανάτιου ζωῆς!

Ἡ ΔΗΘΕΝ διάσπασε πίστewς καὶ ἐπιστήμης εἶναι ἓνα τεχνητὸ δῆλημα ἀπὸ τoὺς ἀθέους ψευδ-επιστήμους, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ παρ-άλογο τῆς ἀθείας τoὺς. Ἀντίθετα ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἐπιστημόνων σέβονται τὴν πίστη στὸ Θεό. Μάλιστα ἡ ἀληθινὴ ἐπιστῆμη γίνεται συχνὰ ἀπολογητικὸ βῆμα. Αἰσθησι προκάλεσε πρὶν λίγες ἡμέρες ἡ ἀνακοίνωση ὅτι ἐπιστημο-νικὲς μελετὲς ἀποδείξαν τὴ συνέχισι τῆς συνει-δησι καὶ μετὰ τὸν κλινικὸ θάνατο! «Επιστημο-νες ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Σάουθαμπτον ἀνα-κάλυσαν ὅτι ἡ συνειδησι συνεχίζεται ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ μετὰ τὸν κλινικὸ θάνατο, γεγονὸς ποὺ ἔως τῶρα ἔθεωρεται ἀδύνατον. Στὴν μεγαλύτερη τοῦ εἰδoς μελέτῃ γιὰ τίς ἐπιθανάτιες ἐμπεριείς διαπιστώσαν ὅτι ἡ συνειδησι συνεχίζεται ἀκόμα καὶ ὅταν ὁ ἐγκέφαλος ἔχει ἀδρανικοποιηθῇ πλῆ-ρως [...]» Ἐξέρουμε ὅτι ὁ ἐγκέφαλος δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσει, ὅταν ἡ καρδιά ἔχει πᾶσι νὰ χτυ-πάει!», δήλωσε ὁ ἐπικεφαλῆς ἐρευνητῆς δρ Σάμ

Πάρνια, ὁ ὁποῖος σῆμερα εἶναι ἐπίκουρος καθη-γητῆς ἱατρικῆς καὶ διευθυντῆς τοῦ Τμήματος ῥευνας Καρδιοπνευμονικῆς Ἀνάτησης στὸ Πολιτειακὸ Πανεπιστήμιο τῆς Νέας Ὑόρκης, στὸ Στόνυ Μπρούκ (SBU). «Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωσι ὥως, ὁ ἀσθενὴς ἐξακολούθησε νὰ ἔχει συνει-δησι ἐπὶ τουλάχιστον 3 λεπτὰ μετὰ τὴν διακοπὴ τῆς καρδιακῆς λειτουργίας, ἀν καὶ ἐγκέφαλος τυπικὰ ἀπενεργοποιεῖται μέσα στὰ πρῶτα 20-30 δευτερόλεπτα. ...Τὰ ἔως τῶρα εὐρήματα μὰς ὑποδηλώνουν ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα λεπτὰ μετὰ τὸ θάνατο, ἡ συνειδησι δὲν χάνεται. Τὸ ἀν φθίνει ἀργότερα ἢ ὅχι δὲν τὸ ξέρουμε, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατο ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ὑπάρκτῃ» (Ἰστ. Τὰ Νέα). Ἐρχεται ἡ πραγματικὴ ἐπιστῆμη νὰ βεβαιώσει ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι μόνο σάρκα, ὅσα καὶ νερό, ὅπως μὰς «πῆλίζουν» τὰ αὐτιά οἱ ὑλιστὲς ὥς τῶρα, ἀλλὰ καὶ αὐλο πνεύμα, τὸ ὁποῖο ζεῖ καὶ χωρὶς τὸ σῶμα! Νὰ δοῦμε τί ἀνοήσιες ἔχουν νὰ μὰς ποὺν τῶρα!

Φρικιαστικὴ ἔκθεσις τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τὴν πώχεια

ΣΟΚ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ πρόσφατη ἔκθεσι τοῦ Ὑργανισμοῦ Ἡνωμέ-νων Ἐθνῶν σχετικὰ μὲ τὴν πτώχεια στὴν ἀνθρωπότητα. «Περισσότε-ροι ἀπὸ 2,2 δισεκατομμύρια ἀνθρώποι στὸν πλανῆτῃ εἶναι φτω-χοὶ ἢ βρίσκονται στὰ ὅρια τῆς φτώχειας, ἀριθμὸς ποὺ ἀναμένε-ται νὰ αὐξηθῇ λόγω τῆς χρηματο-πιστωτικῆς κρίσης καὶ τῶν φυ-σικῶν καταστροφῶν, προσιδοπι-ρησε ὁ Ο.Η.Ε. Στὴν ἔκθεσι τοῦ γιὰ τὸ 2014 ποὺ δημοσιοποιήθηκε στὸ Τόκιο, τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὴν Ἀνάπτυξι (UNDP) ἐπικαλεῖται τίς τιμὲς τῶν τροφίμων καὶ τίς σφοδρὲς συγκρούσεις ὡς ἄλλες αἰτίες ἐπιδεινώσις τῆς φτώχειας. Παρότι παγκοσμίως ἡ φτώχεια υποχωρεῖ, τὸ UNDP προσιδοπιεῖ γιὰ αὐθενώμενες ἀνισότητις καὶ «διαρθρωτικὲς ἀδυναμίες», οἱ ὁποῖες συνιστοῦν σοβαρὲς ἀπειλὲς στὴν καταπολέμησι τῆς μάστιγος αὐτῆς [...] σχεδὸν 1,2 δι-σεκατομμύριο ἀνθρώποι ζοῦν ἡμε-ρησίως μὲ ποσά, ποὺ ἰσοδυναμεῖ μὲ 1,25 δολλάριο ἢ λιγότερο. Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεσι, σχεδὸν 1,5 δισεκατομμύριο ἀνθρώποι ζοῦν σὲ συνθήκες φτώχειας σὲ 91 χώρες τοῦ ἀναπτυσσομένου κό-σμου καὶ 800 ἐκατομμύρια βρί-σκονται στὰ ὅρια τῆς φτώχειας» (Πηγή: news247.gr). «Λεφτὰ ὑπάρ-χουν, ὅπως εἶχε πεί καὶ ὁ «δικός» μὰς διαβόητος, ὁ «ΑΓΠ», μόνο ποὺ αὐτὰ βρίσκονται στὰ θησαυροφυ-λάκια ὀλίγων, μετρημένων στὰ δά-κτυλα τῆς μίας χειρὸς, τὰ ὁποῖα προορίζονται γιὰ «ἐπενδύσεις», τοσοῦτι γιὰ τοκογλυφία, καὶ ὅχι γιὰ τὴν ἀπάλειψι τῆς φτώχειας ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα! Αὐτοὶ εἶναι ὁ κόσμος μὰς, χωρὶς Θεό, ἀπόλυ-τα δαιμονοκρατούμενοι!

Ἀπαράδεκτοι βλασφημίες κιναιδῶν καλλιτέχνου!

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς πλέον προκλήτι-κούς καλλιτέχνες εἶναι καὶ ὁ ἀγγλὸς τραγουδιστῆς Ἐλτον Τζόν, ὁ ὁποῖος συεῖ μὲ ἀνδρὰ καὶ ἔχουν υἱοθετήσει καὶ δύο παιδιὰ! Δὲν ἀρκεῖται βεβαίως στὴν ἀρσούκη προσωπικὴ τοῦ ζωῇ, ἀλλὰ τὸ «παί-ζει» καὶ φιλοσοφεῖ. Δεῖτε τί δήλω-σε πρόσφατα: «Ἀν ζῶσις στὴ μέ-ρες μὰς, ὁ ἥσους δὲ ὑποστηρίξε-τον γάμο μεταξὺ ὁμοφυλοφίλων». «Ὁ βρετανὸς καλλιτέχνης ποὺ σχεδιάζει νὰ παντρευθῇ τοῦ χρό-νου» «σὲ μίᾱ πόλῃ ἡσυχῇ τελετῇ» τὸν ἐπὶ χρόνια συντροφεὸ τοῦ Ντέι-βιντ Φρένις, ἰσχυρίστηκε ὅτι ὁ Χριστὸς δὲ ἦταν ὑπὲρ τῆς ἔνωσις αὐτῆς, διότι ἦταν -εἶπε- «γεμάτος ἀγάπῃ καὶ εὐστολαγχνία». «Ἄν ὁ Χριστὸς ζοῦσε σῆμερα -συνεχί-σε αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἐπέτρεπε. Διὰδὲς τὴν ἀγάπῃ, τὴ συνύμνια καὶ τὴ συνύμνησι προπαθώντας νὰ ἐνώσει τοὺς ἀνθρώπους καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία». Ὁ οὐρ «Ἐλτον Τζόν ἐξέ-φρασε τὴν πεποίθησι ὅτι ὁ ἀρχιε-πίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρι, Τζά-στιν Γουέλμ, «κάνει ἐλάτῃ δου-λειὰ» καὶ ἐπῆλεε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Πάπα Φραγκίσκου χαρακτηρίζον-τάς τον ὑπερόχο. Μὲ ἔχει ἐνθου-σiasme καὶ τὴν ἀνθρώπινη καὶ τὴν ἀνεκτικότητά του» εἶπε γὰρ τὸν Ποντφίκο ὁ βρετανὸς τραγουδο-ποιὸς ἐπισημαίνοντας ὅτι «ὁ Πάπας ἔκανε τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία πὺ «ἀνοικτῇ» καὶ αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ παραδειγματίζοι τὴν Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία» (Ἰσολ. Τὰ Νέα)! Ὁσον ἀφορὰ τὴν ἐκτίμησι τοῦ προσωπι-κοῦ τραγουδιστῆ γιὰ τὸν Πάπα καὶ τὸν ἀγγλικανὸ Πρίματο δὲ λέγαμε πῶς «μόνος ὁμοῖο ἀεὶ πελάζει». Ὅσο γιὰ τὸ τί θὰ ἔκανε ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς ὁμοφυλοφίλους τὸ ἀφ-νοῦμε ἀσχολισσο, διότι δὲ μαγα-ρίσουμε τὸ πανάγιο ὄνομα τοῦ Κυ-ρίου!

«Καλλιτέχνης»

«φτύνει»

τὰς ἑλληνικὰς ἀξίας!

ΔΕΙΤΕ ΚΑΙ ἓνα «δικό» μὰς καλ-ιτεχνικὸ «μπομποῦκι» τί ἐσπό-μισε γιὰ τίς ἀξίες μὰς: «Ὁ Πάνος Χ. Κούτρας μὲ ἀφορμὴ τὴ νῆα τοῦ ταῖνια ἐξήγηε στὸ LIFE, γιὰ εἶναι τὸσο θυμωμένος μὲ τοὺς πυλῶνες τῶν «ἐλλήνων ἀξιών». [Στὴν ἐρω-τήσι] στὴν ἐλληνική, ὅπως καὶ τὴ μεσοεγναική, κοινωνία ἡ οἰκογέ-νεια εἶναι θεμελιώδεις. Ποιὰ εἶναι ἡ γνώμη σου γιὰ τὴν ἀρχετυπική ἐλληνική οἰκογένεια; (Ἀπάντησις):

Ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας ἐφιλοξένησε τοὺς παπικούς, ποὺ ἱδρυσαν οὐνικήν «ἐκκλησίαν» εἰς τὴν χώραν τοῦ!

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ καὶ ὅμως ἀληθι-νὸ: ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας δεξιώθηκε τοὺς ἱδρυτὲς οὐνική-ς «ἐκκλησίας» στὴ Ρουμανία! Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας Δανιὴλ δέχθηκε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Καρδινάλιου Le-onardo Sandri, ὑπεύθυνου τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν στὸ Βατικανό. Ὁ Καρδινάλιος συνοδεύεται ἀπὸ τὸν παπικὸ «Ἀρχιεπίσκοπο» Βουκουρεστίου Ioan Robu καὶ ἀπὸ τὸν «ἐπίσκοπο» Mihai Frati-la (OYNITN), «ἐπίσκοπο» τίς νῆας ἑλλήνων-καθολικῆς (OYNITI-KHΣ) Μητρόπολις Βουκουρε-στίου. Μετὰ τὴ συνάντησι στὴν Πατριαρχικὴ κατοικία, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ τὸν Μακαριώτα-το Πατριάρχῃ τῆς Ρουμανίας, ὁ Καρδι-νάλιος Leonardo Sandri δήλω-σε: «Ἡρῶα στὴ Ρουμανία νὰ εἶναι κοντὰ στὴν ἑλλήνων- καθο-λικὴ Ἐκκλησία (OYNITNITN) αὐτὲς τίς μέρες στὴν ἐγκατά-στασι τοῦ νέου ἐπισκόπου, Mi-hai Fratiila καὶ σκέφτηκα, στὸ πλῆσιον αὐτὸ, ὅτι

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Ἡ ὀρθόδοξος χριστιανική παιδεία καί αἱ ἀπαλλαγαί ἀπό αὐτήν

Γράφει ὁ **κ. Εὐάγγελος Στ. Πονηρός**, Δρ Θ, Μ.Φ. Σχολικός σύμβουλος θεολόγων Πειραιῶς, Δ΄ Αθηνῶν, Κυκλάδων

Ἡ ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ σχολικοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἐδῶ καὶ ἑκατὸν ἐνενηντα-τριαχρόνια, ὅλα δηλαδὴ τὰ χρόνια τῆς υπάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ κρά-τους. Καί γιὰτὶ αὐτό; Διότι στὴν ὀρθόδοξη πίστι χρωστᾷ τὴν ὑπαρ-χὴ του ὁ σύγχρονος ἑλληνισμός. Διότι κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρ-κοκρατίας ὅποιοι ἐξισλαμίζονταν, ταυτοχρόνα ἐκτουρκίζονταν. Ἀπέ-βαλε καὶ γλώσσα καὶ ἦθη καὶ ἔθιμα καὶ ἐθνική συνείδηση γιά πάντα.

Ἄρα ὅλοι οἱ σημερινοί Ἕλληνες προεχρύμαστε ἀπὸ δούους ἐπέμε-ναν τότε, παρὰ τίς φοικτικές κακου-χίες τίς ὁποῖες ὑφίσταντο, δὲ εἶναι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Ἐκτός αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπὸ ψήν, ὅτι τὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὰ ὁποῖα σήμερὰ διαθέτουμε, σῶ-θηκαν ἐπειδὴ οἱ βυζαντινοὶ μονα-χοὶ τὰ ἀντέγραψαν σὲ νέα, πολλές φορές περὶτετρα, χειρόγραφα καὶ ἐτοὶ δὲν καταστράφηκαν. Οἱ δὲ πα-τέρες τῆς Ἐκκλησίας τὰ χρησιμο-ποιοῦσαν καὶ συχνὰ τὰ ἀνέλεον καὶ τὰ ἀπονηματίαν, ὅπως οἱ δύο λό-γιο ἀγιοὶ Φώτιος Κωνσταντινουπόλε-ως ὁ μέγας καὶ Εὐστάθιος Θεο-σαλονίκης ὁ Κατάφαθρος. Γιά ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖο συντάχθηκε στὴν Ἐπίδουρο τὸ 1822 ὀρίζει ὅτι «Ὅσοι αὐτόχθο-νες κατόικοι τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος ποτεῦσαντο εἰς Χριστόν, εἰοῖν Ἕλληνας». Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θε-όδωρος Κολοκοτρώνης ὁμολογεῖ: «ὅταν ἐπίστανε τὰ ἄρματα, εἶπαμε πρῶτα ὑπὲρ Πιστῶς καὶ ἔπειτα ὑπὲρ Πατρίδος».

Γι' αὐτὸ καὶ μέχρι σήμερὰ, ὅλα τὰ ἑλληνικὰ Σύνταγματα εἶναι συν-τεταγμένα «Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδι-αίτητου Τριάδος» καὶ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ 3ο ἄρθρο, παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος (τὸ 1975, ἀναθ. 2008) ὅτι «Ἐπικρατοῦσα θρησκεία στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ θρησκεία τῆς Ανατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλη-σίας, πού γινώριζε κεφαλὴ τῆς τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό». Τὸ δὲ ἄρθρο 16, παρ. 2 ὀρίζει ὅτι «Ἡ πα-δεία ἀποτελεῖ βασική ἀποστολή τοῦ Κράτους καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἠθική, πνευματική, επαγγελματική καὶ φυσική ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καὶ θρη-σκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴ δι-ά-πλασή τους σὲ ἐλεύθερους καὶ ὑπεύθυνους πολίτες». Ἐπειδὴ λοι-πὸν ἡ ἐπικρατοῦσα πίστι στὴν Ἑλλάδα, αὐτὴ στὴν ὁποία ἀποκλει-στικός καὶ μόνον χρωστᾷ ἡ Ἑλλά-δα τὴν ὑπαρξὴ τῆς, εἶναι ἡ ὀρθό-δοξη χριστιανική, γι' αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν ὀρθόδοξο χριστιανικόν. Τὸ ἀναφι-ρετο δικαίωμα νὰ ἀπολαμβάνει ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς τὴν ὀρθό-δοξη χριστιανικὴ παιδεία, ἐνίσχυσε-ται καὶ ἀπὸ τὸ ἄρθρο 13 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖο ὀρίζει ὅτι «Ἡ ἐλεύθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαρβίαστη». Κανένας ἐπομένως δὲν δικαιούται νὰ στερεῖ ἀπὸ τοὺς ὀρθόδοξους χριστιανικοὺς μαθητὲς τὴν ὀρθόδο-ξη χριστιανική παιδεία, τὴν ὁποία ἀπολαμβάνουν στὰ δημόσια σχο-λεία, οὔτε νὰ καταφέρωσι εἰς βάρ-αν τοῦ δικαϊώματός αὐτοῦ.

Περαιτέρω κατοχύρωση προσ-φέρει καὶ ὁ Νόμος 1568/85 «ὁμοή καὶ λειτουργία πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης καὶ ἄλλες διατάξεις», ὁ ὁποῖος στὸ ἄρθρο 1, παρ. 1 ἀναφέρει ὅτι «ὑπο-βοηθεῖ τοὺς μαθητὰς: α) Νά γίνον-ται ἐλεύθεροι, ὑπεύθυνοι, δημο-κρατικοὶ πολίτες, νὰ υπερασπίζον-ται τὴν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τὴν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας καὶ τὴν δημοκρατία, νὰ ἐμπνέονται ἀπὸ ἀγάπὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὴ ζωὴ καὶ τὴ φύση καὶ νὰ διακατέ-χονται ἀπὸ πίστι πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθό-δοξης χριστιανικῆς παράδοσης». Στὸ δὲ ἄρθρο 6 παρ. 2 ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ λύκειο βοηθεῖ

δὲν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ ὀρθόδο-ξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευ-τικῶν. Τονίζει λοιπὸν (στὴ σελίδα 26) ἡ ἐν λόγω ἀπόφασις ὅτι: «δὲν νοεῖται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μᾶθημα νοοῦν τῆς σπουδαιότητας τοῦ δημο-κρατικοῦ διαλόγου καὶ τῆς συμμε-τοχῆς σὲ συλλογικὲς δραστηριό-τητες».

Θὰ δεξτάσουμε κ' ἐνὰ ἀκόμη ζή-τημα: τί ἔχει ἡ ὀρθόδοξη χριστια-νική παιδεία νὰ προσφέρει στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας, στὴ ζωὴ τους, στὴν ψυχονευματική τους ἀνάπτυξη. Ἡ ἀπάντησις εἶναι, ὅτι προσφέρει τίς καλύτερες ἀρχές ζωῆς, τίς ὁποῖες κανένα σύστημα, θρησκευτικόν, πολιτικόν, φιλοσοφι-κόν δὲν ἔχει προσφέρει παγκο-σμίως καὶ διαχρονικῶς. Ποιὲς εἶναι αὐτές; Ἀς δοῦμε τίς βασικό-τερες: «ἀγαπάτε ἀλλήλους» (1ω. 15,17), «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν» (Μτ 5, 44), «εἰ τίς θέλει πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔχα-τος καὶ πάντων διάκονος» (Μρ 9,35), «καθὼς θέλεται ἵνα πωῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοὺς ὁμοίως» (Ακ 6,31), «δικαιο-σύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἠα. 26, 9).

Καὶ γεννάται ἐδῶ τὸ ἐρώτημα: γιὰτὶ νὰ θέλει νὰ ἀπαλλαγεῖ κάποι-ος ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ζωῆς; Ποι-ὸν βλάπτουν; Ἀπάντησις εἶναι, ὅτι οἱ ἀρχές αὐτές δὲν βλάπτουν κα-νένα σὲ καμμία περίπτωση. Ὅμως φοιτοῦν στὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ παῖδια, τὰ ὁποῖα δὲν προέρχονται ἀπὸ ὀρθόδοξες χριστιανικὲς οικο-γένειες καὶ γι' αὐτὸ χορηγεῖται σὲ αὐτὰ ἡ δυνατότητα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευτικόν. Ἄμ μποροῦσε νὰ βλαψοῖ τὸ μᾶθημα τὰ παῖδια αὐτά; Κατὰ κανένα τρόπο. Διότι τὸ μᾶθη-μα λειτουργεῖ πολυτροποικῶ. Ανα-πτύσσει τὴν ἡθὴν ὑπεύχουσα ὀρθό-δοξη χριστιανική θρησκευτική συν-είδηση τῶν ἡθὴ βεβαπτιομένων ὀρθόδοξων χριστιανῶν, καὶ ἀπλῶς ἐνημερώνει τοὺς μὴ ὀρθόδοξους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ πληροφορηθοῦν, τί εἶναι αὐτὴ ἡ πίστι ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ζωὴ, ἱστο-ρία καὶ πολιτισμὸ τῶν Ἑλλήνων ἐδῶ καὶ εἰκοσι ὀλόκληρους αἰῶνες. Καὶ πράγματι, ἀρκετοὶ ἐτερόθρη-σκοι μαθητὲς, μὲ τὴ σύμφωνη γνώ-μη τῶν οἰκογενειῶν τους, δὲν κά-μουν χρήση τοῦ δικαϊώματος αὐτοῦ. Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ δικαίωμα ἀπαλλαγῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφί-σταται, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχει κἀν ὑπόψια, ὅτι εἶναι δυνατόν ἀνήλικοι τὸν ἐτερόθρησκο ἢ ἄθρησκο νὰ παρ-ασυρροῦν καὶ νὰ προσχωρήσουν στὴν ὀρθόδοξη πίστι.

Πέραν τούτων, ἐνδ' ἐπμένει ὁ ὁποιοσδήποτε δημόσιος υπάλλη-λος νὰ προτρέπει κατὰ τὸν ὁποῖο-νδήποτε τρόπο, προφορικῶς, ἐγ-γράφως, μὲ διανομή ἐντύπων ἢ ἀνάπτυξη πινάκων σὲ σχολεῖα ἢ μὲ ἠλεκτρονικὰ μέσα ἀνήλικους μα-θητῆς, μέλη τῆς ὀρθόδοξης χρι-στιανικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀπαλα-γοῦν ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευτικόν, ἔχει δια-πράξει παραβίασιν τῶν ἀρθρῶν 13 καὶ 16 τοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα προαναφέραμε. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἐκλεγμένους ἀντιπροσώ-πους τοῦ λαοῦ μας, πράγμα τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ προσεγγεῖ ἰδιαίτε-ρα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξουν τέτοια κρούσματα. Ἐάν βουλευτὴς κατα-φέρει δημόσια εἰς βάρος τοῦ δι-καϊώματος τῶν ὀρθόδοξων χρι-στιανῶν νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία, ἡ ὁποία ἀπολαμβάνουν στὰ δημόσια σχο-λεία, οὔτε νὰ καταφέρωσι εἰς βάρ-αν τοῦ δικαϊώματός αὐτοῦ.

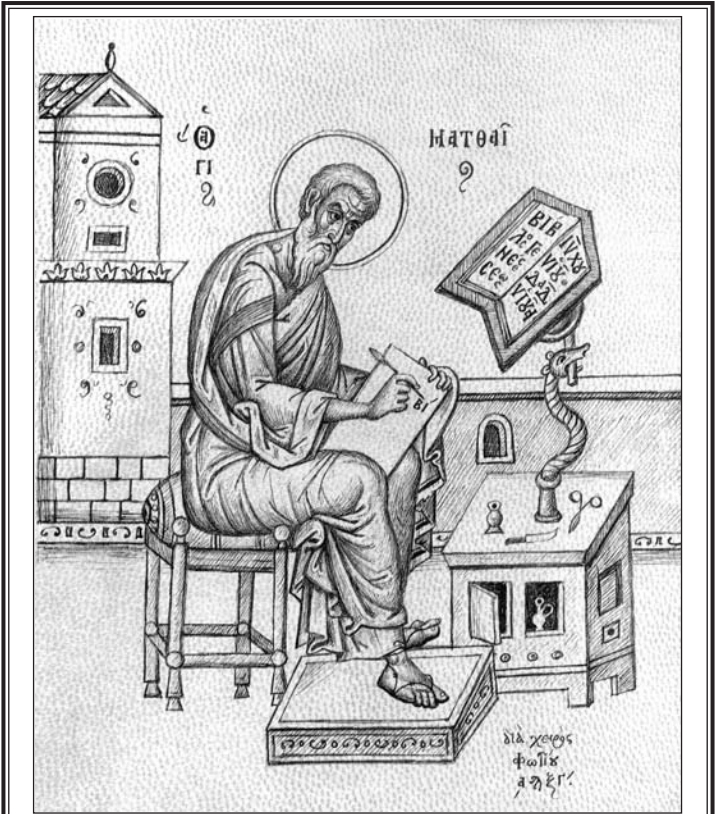
Περαιτέρω κατοχύρωση προσ-φέρει καὶ ὁ Νόμος 1568/85 «ὁμοή καὶ λειτουργία πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης καὶ ἄλλες διατάξεις», ὁ ὁποῖος στὸ ἄρθρο 1, παρ. 1 ἀναφέρει ὅτι «ὑπο-βοηθεῖ τοὺς μαθητὰς: α) Νά γίνον-ται ἐλεύθεροι, ὑπεύθυνοι, δημο-κρατικοὶ πολίτες, νὰ υπερασπίζον-ται τὴν ἐθνική ἀνεξαρτησία, τὴν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς χώρας καὶ τὴν δημοκρατία, νὰ ἐμπνέονται ἀπὸ ἀγάπὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὴ ζωὴ καὶ τὴ φύση καὶ νὰ διακατέ-χονται ἀπὸ πίστι πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθό-δοξης χριστιανικῆς παράδοσης». Στὸ δὲ ἄρθρο 6 παρ. 2 ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ λύκειο βοηθεῖ

δὲν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ ὀρθόδο-ξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευ-τικῶν. Τονίζει λοιπὸν (στὴ σελίδα 26) ἡ ἐν λόγω ἀπόφασις ὅτι: «δὲν νοεῖται ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μᾶθημα νοοῦν τῆς σπουδαιότητας τοῦ δημο-κρατικοῦ διαλόγου καὶ τῆς συμμε-τοχῆς σὲ συλλογικὲς δραστηριό-τητες».

Θὰ δεξτάσουμε κ' ἐνὰ ἀκόμη ζή-τημα: τί ἔχει ἡ ὀρθόδοξη χριστια-νική παιδεία νὰ προσφέρει στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας, στὴ ζωὴ τους, στὴν ψυχονευματική τους ἀνάπτυξη. Ἡ ἀπάντησις εἶναι, ὅτι προσφέρει τίς καλύτερες ἀρχές ζωῆς, τίς ὁποῖες κανένα σύστημα, θρησκευτικόν, πολιτικόν, φιλοσοφι-κόν δὲν ἔχει προσφέρει παγκο-σμίως καὶ διαχρονικῶς. Ποιὲς εἶναι αὐτές; Ἀς δοῦμε τίς βασικό-τερες: «ἀγαπάτε ἀλλήλους» (1ω. 15,17), «ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν» (Μτ 5, 44), «εἰ τίς θέλει πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔχα-τος καὶ πάντων διάκονος» (Μρ 9,35), «καθὼς θέλεται ἵνα πωῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοὺς ὁμοίως» (Ακ 6,31), «δικαιο-σύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς» (Ἠα. 26, 9).

Καὶ γεννάται ἐδῶ τὸ ἐρώτημα: γιὰτὶ νὰ θέλει νὰ ἀπαλλαγεῖ κάποι-ος ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ζωῆς; Ποι-ὸν βλάπτουν; Ἀπάντησις εἶναι, ὅτι οἱ ἀρχές αὐτές δὲν βλάπτουν κα-νένα σὲ καμμία περίπτωση. Ὅμως φοιτοῦν στὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ παῖδια, τὰ ὁποῖα δὲν προέρχονται ἀπὸ ὀρθόδοξες χριστιανικὲς οικο-γένειες καὶ γι' αὐτὸ χορηγεῖται σὲ αὐτὰ ἡ δυνατότητα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευτικόν. Ἄμ μποροῦσε νὰ βλαψοῖ τὸ μᾶθημα τὰ παῖδια αὐτά; Κατὰ κανένα τρόπο. Διότι τὸ μᾶθη-μα λειτουργεῖ πολυτροποικῶ. Ανα-πτύσσει τὴν ἡθὴν ὑπεύχουσα ὀρθό-δοξη χριστιανική θρησκευτική συν-είδηση τῶν ἡθὴ βεβαπτιομένων ὀρθόδοξων χριστιανῶν, καὶ ἀπλῶς ἐνημερώνει τοὺς μὴ ὀρθόδοξους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ πληροφορηθοῦν, τί εἶναι αὐτὴ ἡ πίστι ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ζωὴ, ἱστο-ρία καὶ πολιτισμὸ τῶν Ἑλλήνων ἐδῶ καὶ εἰκοσι ὀλόκληρους αἰῶνες. Καὶ πράγματι, ἀρκετοὶ ἐτερόθρη-σκοι μαθητὲς, μὲ τὴ σύμφωνη γνώ-μη τῶν οἰκογενειῶν τους, δὲν κά-μουν χρήση τοῦ δικαϊώματος αὐτοῦ. Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ δικαίωμα ἀπαλλαγῆς ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφί-σταται, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχει κἀν ὑπόψια, ὅτι εἶναι δυνατόν ἀνήλικοι τὸν ἐτερόθρησκο ἢ ἄθρησκο νὰ παρ-ασυρροῦν καὶ νὰ προσχωρήσουν στὴν ὀρθόδοξη πίστι.

Πέραν τούτων, ἐνδ' ἐπμένει ὁ ὁποιοσδήποτε δημόσιος υπάλλη-λος νὰ προτρέπει κατὰ τὸν ὁποῖο-νδήποτε τρόπο, προφορικῶς, ἐγ-γράφως, μὲ διανομή ἐντύπων ἢ ἀνάπτυξη πινάκων σὲ σχολεῖα ἢ μὲ ἠλεκτρονικὰ μέσα ἀνήλικους μα-θητῆς, μέλη τῆς ὀρθόδοξης χρι-στιανικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀπαλα-γοῦν ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ μᾶθημα θρησκευτικόν, ἔχει δια-πράξει παραβίασιν τῶν ἀρθρῶν 13 καὶ 16 τοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα προαναφέραμε. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ἐκλεγμένους ἀντιπροσώ-πους τοῦ λαοῦ μας, πράγμα τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ προσεγγεῖ ἰδιαίτε-ρα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξουν τέτοια κρούσματα. Ἐάν βουλευτὴς κατα-φέρει δημόσια εἰς βάρος τοῦ δι-καϊώματος τῶν ὀρθόδοξων χρι-στιανῶν νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανική παιδεία, ἡ ὁποία ἀπολαμβάνουν στὰ δημόσια σχο-λεία, οὔτε νὰ καταφέρωσι εἰς βάρ-αν τοῦ δικαϊώματός αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Ἀπόστολος: Ρωμ. ι' 11 – ια' 2

Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 9-13

Ἦχος: πλ. β' — Ἑωθινόν: Α΄

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»

Τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς περιγράφει τὴν κλήση τοῦ Ματθαίου ἀπὸ τὸν Κύριον, τοῦ πρώην τελῶνι πού γίνεται μαθητῆς καὶ Ἀπόστολος Χριστοῦ.

Ὁ Ματθαῖος, ὁ ὁποῖος στὰ Εὐαγγέλια τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ ἀποκαλεῖται καὶ Λευὶ ὁ τελώνης, ἐργαζόταν ὡς φοροεισπράκτορας στὸ τελωνεῖο, πού εὐρίσκονταν στὴν ἡλιγὴ Γενναραεῖτ, πᾶνω στὸν ἐμπορικὸ δρόμο, πού συνδεθεῖ τὴν Δαμασκὸ μὲ τὴν Μεσοείνη. Ἀπὸ τὴν διακλή-ση τὸν ἐμπρομεῖνάν τοῦ Ματθαῖος εἰσεπράττει γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἡρώδῃ Ἀντίπα τὸν ἀνάλογο φόρο. Ἐκεῖ τὸν συναντᾷ ὁ Κύριος, στὸν χώρο τῆς ἐργασίας του. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τελῶνι τὴν εποχὴ ἐκείνη ἐθεωρεῖτο ὑποτιμητικόν, διότι οἱ τελῶνες ἐκμεταλλεύονοι τὴν θέση τους, ἐθισματούριαν. Ἡ γενική εἰκόνα, πού εἶχε γι' αὐτοὺς ἡ κοινωνία, ἦταν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἀνθρώπους κλέπτες καὶ ληστές, φοροχρημάτους καὶ ἐκμεταλλευτές. Ὁ Φαρισαῖοι τοὺς θεωροῦσαν μεγάλους ἁμαρτω-λοὺς καὶ τοὺς ἀποστρέφονταν.

Μετὰ τὴν θεραπεῖα τοῦ παραλυτικοῦ στὴν Καπερναοὺμ, ὁ Κύριος περνᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνον, βλεπεῖ τὸν Ματθαῖο καὶ τοῦ λέγει: «ἀκο-λυθῆσθε με». Καὶ ἐκείνους ἀμέσως σηκώθηκε, τὰ ἄφησε ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησε.

Ὁ Κύριος ἐγνωρίζει τὰ βάθη τῆς καρδίας τοῦ Ματθαίου, καὶ γιὰ αὐτὸ τὸν ἐκάλεσε στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ματθαῖος φαίνεται πῶς εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν διδασκαλία Του, καὶ ἀμέσως ἀντα-ποκρίθηκε τὸν κάλεσσε. Συναμῶσαμε τὴν ὑπακοὴ καὶ τὴν πλήρη ὑπα-πατὴν τοῦ Ματθαίου στὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ. Χωρὶς δεύτερη σκέ-ψη ἐγκατέλειψε ἕνα προσδοκόφορο ἐπάγγελμα, ἄφησε τὴν θέση τοῦ στὸ τελωνεῖο, γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Κύριο. Ὁ πρώην ἁμαρτωλὸς, ὁ κοι-νωνικὰ κατακριτὸς, σὲ μία στιγμὴ γίνεται μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, πρό-θυμος νὰ Τὸν ἀκολουθήσει παντοῦ. Αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς μεταστροφῆς τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου μόνον ἡ θεία χάρις μπορεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχει.

Ὁ Ματθαῖος, γιὰ νὰ ἐορτάσει τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς μετα-στροφῆς του καὶ νὰ τὸ γνωστοποιήσει σὲ περισσότερους, διοργανώνει μεγάλον γεῦμα μὲ τὴν παρουσία πολλῶν συναδελφῶν τῶν τελωνῶν καὶ καὶ ἐπίσημο προσκεκλημένον τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς μαθητῆς Του. Ὁ Ματ-θαῖος ἐθεώρησε τὴν κλήση τοῦ ἀπὸ τὸν Κύριο ὡς σημαντικὸ γεγονός, αἷτια μεγάλῃς χαρᾶς, πού ἐπρεπε νὰ ἐορτασθεῖ μὲ ἕνα ἐπίσημο γεῦμα. Καλεῖ λοιπὸν πολλοὺς συναδελφούς του μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς μπορεῖ κά-ποιος νὰ μνησθῇ τὸν παρόδειγμά του. Ἀλλὰ καὶ ὁ Χριστὸς βλεπεῖ τὴν ἐκληρικὴν μετάνοια καὶ προθυμία τοῦ Ματθαίου, μεταβαίνει στὴν οἰκία του, γιὰ νὰ τὸν τιμήσῃ καὶ νὰ τοῦ μεταδώσῃ ἐνίσχυση ὡς πρὸς τὴν ἀπό-φασις του, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ καλέσει καὶ τοὺς ἄλλους τελῶνες σὲ μετάνοια καὶ διόρθωση (Εὐθύμιος Ζυγοβίνος).

Ἐτοὶ λοιπὸν, ἔχουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαθητῶν Του νὰ συγκινηθῇ καὶ νὰ συντρέξουν μὲ ἁμαρτωλοὺς καὶ τελῶνες. Ἡ εἰκόνα στὰ μάτια τῶν Φαρισαίων, πού πληροφόρηθηκαν τὸ γεγονός, ἐμοιόετο παράδοξον, πῶς ἕνας Διδάσκαλος, ὅπως ὁ Ἰησοῦς καταδεχό-ηκε νὰ καθίσαι στὸ ἴδιο τραπέζι μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ διαβόητους τελῶνες, πού εἶχαν καὶ φήμη καὶ κοινωνικὴ ἀνυποληψία. Οἱ αὐστηροὶ ἠθικιστὲς Φαρισαῖοι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ ἀνεχθοῦν, καὶ γιὰ αὐτὸ πλη-σίαν τοὺς μαθητῆς καὶ τοὺς ἐκφράζοντες αὐτὴν τὴν ἀπορία καὶ τὴν ἐκπλήξη τους. Κατέκριναν τὴν ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τὸ θάρρος ἢ ἐπειδὴ ἤθελαν νὰ διαβῶλλουν τὸν Ἰησοῦ στὰ μάτια τῶν μαθητῶν, δὲν ἀπευθύνονται στὸν ἴδιο ἀλλὰ στοὺς μαθητῆς Του, θέλοντας νὰ διαρρήξουν τὴν σχέση τοῦ Διδασκάλου μὲ αὐτοὺς (ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος).

Ὁ Κύριος ἀκούσε τοὺς ἐπεκρηκτικὸς λόγους τῶν Φαρισαίων καὶ εὐρί-σκει τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ καταλόγησας: «οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες». Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Μέγας ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ Σωτῆρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Αὐτοὺς ἤθελε νὰ θεραπεύσει καὶ νὰ τοὺς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Συν-αναστρέφόμενος αὐτοὺς τοὺς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ διορθωθοῦν καὶ νὰ μετανοήσουν.

Καὶ συνεχίζει ὁ Κύριος ἐλέγχοντας τοὺς Φαρισαίους, αὐτοὺς πού ἦσαν υπερέφηνοι εἰς πηριτές καὶ γνώστες τοῦ Νόμου, γιὰ τὴν ἀγνοία τους ὡς πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀπὸ ἐμᾶς νὰ εἰμαστε τυπικοὶ πηριτές τῶν ἐντολῶν Του, ὅπως οἱ Φαρισαῖοι πού προσ-έφεραν τίς προβλεπόμενες ἀπὸ τὸν Νόμο θυσίες, ἀλλὰ ἐπιζητᾷ τὸ πού οὐσιαστικὰ, τὸ ἔλεος καὶ τὴν καρδιά πού συμμενοῖται καὶ ἐλεεῖ, ὅπως ἐκα-νε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, πού ἐλεοῦσε τοὺς νοσοῦντες στὴν ἁμαρτία, τοὺς ἐπεσκέπτετο ὡς ἱατροῦ, τοὺς συναναστρέφετο καὶ μὲ κάθε τρό-πο τοὺς ἐθεράπευε (Εὐθύμιος Ζυγοβίνος).

Ἄλλωστε, γιὰ αὐτὸ τὸν λόγο ἦρε ὁ Υἱὸς ἐπὶ τῆς γῆς, μὲ αὐτὴ τὴν ἀποστολή, νὰ ἀναζητήσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ νὰ τοὺς καλέσῃ σὲ με-τάνοια. Οἱ δῆθεν δίκαιοι, ὅπως οἱ Φαρισαῖοι, δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγ-κη ἐνός Λυτρωτῆ, γιὰτὶ νοιώδουν ἀντιδικαιωμένοι. Ὅπως κάποιοι χρι-στιανοὶ τὸν ἐξωτερικὸν τύπον, πού κρίνουν τοὺς πάντες καὶ ἡ καρδιά τους παραμένει σκληρή.

Εὐτυχῶς γιὰ ἐμᾶς, ὁ Κύριος «ἐπὶ τῆς γῆς ὤθη καὶ τοὺς ἀνθρώπους συναναστρέφει», γιὰ νὰ κηρύξῃ ἐλεος καὶ μετάνοια. Πῶς ἄρχισε τὸ κή-ρυγμά Του; «Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Μόνον ὅσοι αἰσθάνονται ἁμαρτωλοὶ, εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκτιμήσουν τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ θειοῦ ἐλέους. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος αἰσθάνονταν τὸν εαῤῥα τὸν ὡς τὸν πρῶτο ἁμαρτωλὸ, ὁ τελώνης Ματθαῖος ἐγνώ-ριζε τίς ἁμαρτίες του. Ὅλοι γενικῶς εἰμαστε ἁμαρτωλοὶ καὶ ἔχουμε ἀνάγκη τοῦ θειοῦ ἐλέους.

Ἐς ζοῦμε διαρκῶς μὲ μετάνοια, ἐξομολόγησιν, νὰ ἔχουμε μία ἐλε-ήμονα καρδιά πρὸς τὸν πλησίον, καὶ νὰ προσερχόμαστε ὅπως ὁ τε-λώνης. «Ὁ Θεός, ἰδοσθῇ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».

Ἀρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ «Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη» (Christian Science) καὶ ἡ ἀμφισβήτησις τῶν ἀνθρωπολογικῶν διηγήσεων τῆς Γενέσεως

Τοῦ **πρωτ. π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου**, Ἐπικ. Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ

Ἡ «Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη» (Chri-istian Science) εἶναι γνωστὴ αἰρετική καὶ παραχριστιανικὴ κίνησις, πού ἰδρύθηκε ἀπὸ τὴν Mary Baker Eddy (1821- 1910), ἔχει διεθνὴ παρουσία, χωρὶς φυσικὰ νὰ ἀπουσιάζει καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Μεταξύ τῶν ἄκρας ἀνυχριστιανικῶν καὶ αἰρετικῶν δο-ξασιῶν πού ποτεῦει καὶ διαδίδει συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ κακόδο-ξες καὶ παρόδοξες θέσεις γιὰ τὴν ἀνθρωπολογικὲς διηγήσεις (Κεφ. 1-3) τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως.

Ι) Γιά τὴν «Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη» ἡ χριστιανική θέση ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπὸ ψυχὴ καὶ σῶμα, συγ-κροτεῖται ἀπὸ πνευματικὸ καὶ υλικὸ στοιχεῖο εἶναι μία πλάνη, ἕνα λάθος, πού πρέπει, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς τῆς, νὰ καταστράφη μετὴ τὴν ἀλήθεια, πού ταυτίζεται με τὴς δοξασίες τῆς αἵρεσης. Δὲν ὑπάρχει κανένα υλικὸ στοιχεῖο. Γιά τὴν αἵρε

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ήδεμελιώδη ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίου Νικολάου Ν. Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος κατεστράφη ἀπό τό τρομοκρατικόν χτύπημα

Συμφώνως πρὸς πληροφορίας, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19ην Ὀκτωβρίου, τὸν διαδίκτυακὸν ἱστοτόπου newbomb.gr:

«Μέσα σὲ ἔντονα συγκινησιακὸ κλίμα καὶ παρουσία ἀξιωματούχων τοῦ δήμου καὶ τὸν πολιτεῖων Νέας Ὑόρκης καὶ Νιού Τζέρσεϊ, Ἀμερικανῶν πολιτικῶν, ἐκπροσώπων θρησκευτικῶν κοινοτήτων, διπλωματῶν τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου, συγγενῶν τῶν θυμάτων τῆς τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης τῆς 11ηςΣεπτεμβρίου 2001 καὶ ἐκατοντάδων ὁμογενῶν πραγματοποιήθηκε τὸ μεσημέρι τοῦ Σαββάτου ἡ τελεστὴ τοῦ ἀγιασμοῦ καὶ τοποθέτησης θεμελίου λίθου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, στὸ Παγκόσμιο Κέντρο Ἐμπορίου (World Trade Center), στὸ Νότιο Μανχάτν.

Ἡ ὁμώνυμη ἐκκλησία εἶχε καταστραφεί ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴν πτώση τῶν διδύμων πύργων καὶ θὰ ἐξανaktισετὶ μὲ σχέδια τοῦ Ἰσπανοῦ ἀρχιτέκτονα, Σταντιάγο Καλατράβα, ὁ ὁποῖος, μιλώντας στὸ ΑΠΕ-ΜΠΕ, ἀναφέρθηκε στὸ συμβολισμὸ τοῦ σχεδίου, «ομίγοντας ἀρχιτεκτονικὰ χαρακτηριστικά» τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὅτι "θα εἶναι ἕνας οἶκος τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης".

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος, ὁ ὁποῖος τέλεσε τὸν ἀγιασμὸ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἱεραρχῶν- μελῶν τῆς Ἱεράς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, ἀναφέρθηκε στὶς μέχρι τώρα προσπάθειες, ποὺ εἰσὸν γίνει, γὰ νὰ ἐκκινήσει, τὸ ἔργο, δεκαετία χρόνια μετὰ, καθὼς καὶ στὴν ἀποστολὴ τοῦ μέσα στὴν Ὀμογένεια καὶ ευρύτερα στὴν κοινωνία τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοπόλης. «Ὅπως εἶπε, «ὁ Ἅγιος Νικόλαος δὲν θὰ

εἶναι πλὴν μόνο μία ἑλληνορθόδοξη ἐκκλησία, ἀλλὰ θὰ γίνει ἱερὸ Ἐθνικὸ Προσκύνημα γιὰ ὅλους τοὺς Ὀρθόδοξους, γιὰ τὸν Ἑλληνισμό καὶ προσκύνημα γιὰ ὅλο τὸν Ἀμερικανικὸ λαό».

Ὁ μικρὸς ἑλληνορθόδοξος ναὸς τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τοῦ ὁποῖου ἡ παρουσία στὸ νότιο τμήμα τοῦ Μανχάτν χρονολογεῖται ἀπὸ 1916, ἦταν ὁ μόνος ἱερὸς χώρος λατρείας ποὺ κατεστράφηκε τὴν 11η Σεπτεμβρίου 2001.

Ὁ νέος ναὸς ὑπολογίζεται νὰ εἶναι ἐκτιστὸς σὲ 18 μὲ 24 μῆνες καὶ θὰ κοστίσει μόνον ἡ ἀνέγερση 38 ἐκ. δολλάρια μὲ χωρητικότητὰ 150 ἀτόμων.

Ὅπως ἐπιδόθηκε, θὰ οἰκοδομηθεῖ ὡς «ἐθνικὸ προσκύνημα παγκοσμίου ἐμβέλειας», σὲ μικρὴ μόνον ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τοῦ τοποθέσεια καὶ σὲ περλίπτῃ θέση, στὸν ἀριθμὸ 130 τῆς οδοῦ Liberty, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μνημεῖο, ποὺ δημιουργήθηκε γιὰ τὴν 11η Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Δημήτριος ἐπέσημανε ὅτι «ὁ ναὸς θὰ ἀποτελεῖ τόπο λατρείας καὶ πίστεως, σημεῖο σύμβολο εἰρήνης, σημεῖο παρηγορίας καὶ ἐλπίδος».

Σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ἀνέφερε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος σὲ συνέντευξή Τύπου, μετὰ τὴν τελετῇ, «ὁ ναὸς, ὁ ὁποῖος σχεδιάστηκε ἀπὸ τὸν παγκοσμίον δήμηρ ἀρχιτέκτονα Σταντιάο Καλατράβα, θὰ βρίσκεται σὲ ἐπίπεδο ψηλότερ- ρο κατὰ δέκα περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τοῦ δρόμου, στὴν ἀκρῇ ἐνὸς χώρου πρασίνοῦ καὶ θὰ εἶναι βασιαιμένος στὸ ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περικέντρον, κυκλό- τερης καὶ προσαρμοσμένος στὸν μοντέρνο περιβάλλοντα χώρα, στὸν ὁποῖο κυριαρχοῦν οἱ πύργοι ἀπὸ γυαλὶ καὶ σίδηρο. Ἐνα ση-

μεῖο τοῦ κτρίου θὰ περιλαμβάνει αἶθουσα περισυλλογῆς ἀνοιχτὴ σὲ ὅλους».

Στὴν τελετῇ τὼν ἐγκαινίων, ἀνάμεσα στοὺς παριστάμενους ποὺ ἀπῆλθον χαρετισμὸ καὶ ὑπογράμμισαν τὴ σημασία τοῦ ἔργου γιὰ τὴν Ὀμογένεια, τῇ Νέα Ὑόρκη καὶ τὴν Ἀμερικῇ, ὡς "ἕνα μῆνυμα ἀντίστασης στὴ βία καὶ ἐπικράτησης τῆς συνύπαρξης καὶ τῆς ἀλληλοκατανόησης ὧλων τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν ομάδων τῆς πόλης" ἦταν ὁ Δημοκρατικὸς γερουσιαστῆς, Τσάρλς Σόιμερ, ὁ πρῶην κυβερνήτης τῆς Νέας Ὑόρκης, Τζόρτζ Πατάκι, ἐκπρόσωποι τοῦ κυβερνήτῃ καὶ τοῦ δημάρχου, Ἀντρίου Κουμόμ καὶ Μπιλ ντέ Μπλάζιο, ὁ ἀρχιτέκτονας τοῦ ἔργου Σταντιάο Καλατράβα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος, ἐνῶ διαβάσθηκε μῆνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου.

Ἀνάμεσα στοὺς παριστάμενους ἦταν οἱ βουλευτὲς Κάρολιν Μαλόνι καὶ Τζέρι Νάντερλ, ὁ πρῶην γερουσιαστῆς Πόλ Σαρμπάνης, ὁ ὑπουργὸς Ὑγείας τῆς Κύπρου, Φίλιππος Πατσάλης, ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδας στὸν ΟΗΕ, πρόεδρος Μι- χήλας Σπινέλλης, οἱ γενικοὶ πρό- εςοι Ἑλλάδας καὶ Κύπρου, Γιώργος Ἡλιόπουλος καὶ Βασίλειος Φιλίππου, ὁ διευθυντῆς τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἑλλάδας, Νίκος Παπακωνσταντίνου, ἀρχόντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ δεκάδες στελεχῇ ἑλληνοαμερικανικῶν φορέων.

Τὸ πρόγραμμα παρουσίασε ἡ Ἀνθούλα Κατσιματιῆ, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφός, Γιάννης Κατσιματιῆς, σκοτώθηκε τῇ 11η Σεπτεμ- βρίου 2001.

Στὴν τελετῇ παρέστη ἐπίσης ὁ ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ Ἀγί- ου Νικολάου, π. Ἰωάννης Ρώμας καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου».

Εἰς τὸν ἀπόηχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας

Εἰς τὸν διαδίκτυακὸν ἐκκλησια- στικὸν ἱστότοπον «Ἀγιορεϊτικὸν Βῆμα», ὁ ἄλλοτε στενὸς συνεργά- της τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκό- που κυροῦ Χριστοδούλου, Γεώρ- γιος Παπαθανασόπουλος, ἀνήρ- της τοῦ ἀκόλουθον ἄρθρον, τὴν 14ην Ὀκτωβρίου:

«Οἱ ἐργασίεις τῆς τακτικῆς Συν- ὁδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλη- σίας τῆς Ἑλλάδος ὁλοκληρώθη- καν μὲ τῖς χειροτονίεις τῶν ἐψηφι- σμένων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπι- σκόπων, πλὴν τοῦ Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας, ποὺ ἦταν ἔτι Ἐπι- σκόπος. Τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας ὁ Μητρο- πολιτῆς Μεσσηνιαίς κ. Νικόλαος ἐπισηλώθηκε τὸ θέμα: «Βιοθικά δι- λήματα καὶ ποιμαντικὸ προβλή- ματισμοί». Δὲν γνωρίζουμε ἀν ὁ Σεβ. Εἰσηγητὴς ἐνέκρινε τὸ κείμε- νο τοῦ δελτίου Τύπου ποὺ ἐξέδω- σε ἡ Ἱερά Σύνοδος, Ἐλπίζουμε πῶς οὐ. Εἶναι λυτρὸ ὅτι τὰ πλῆ- ρη κείμενα τῶν εἰσηγήσεων δὲν γνωμοσιποινήθηκαν. Παραμένουν ὑποστὰ μόνον στὸ στενὸ κύκλω τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας Μητρο- πολιτῶν.

Ὡς πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα στὸ σχετικὸ δελτίο Τύπου περὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μητρ. Μεσσηνιαί- σς πληροφoρεῖται ὁ πoτὴς τὴν ἐπανάληψιν γνωστῶν ἀποφών-ων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι λυτρὸ ὅτι στὴν ὁλοκληρωθείσα Ἱεραρχία χά- θηκε ἡ ευκαρία νὰ κινητοποιή- τῃ Ἡ ἐκκλησία καὶ νὰ σημανεῖ συνα- γερμὸ στὸν ποστὸ λαὸ ἐπὶ τῶν τρα- γικῶν ἐξελιξέων στά θέματα τῆς ἱατρικῆς ὑποβοηθούμενης ἀναπα- ραγωγῆς. Ὅταν ἡ Ἑλλάδα ἔχει κατακτήσει «εὐνοϊκή» χώρα στὴν ἐμπορία γενετικὸν υλίκου, ὅταν ἔχει ἐξεληχθεῖ σὲ τόπο γενοκτο-

νίας, μὲ τῖς ἐκατόμβες τῶν θυμά- των ἀνήμων ἐν δυνάμει ἀνθρώπων, ὅταν κυριολεκτικὰ «ἡ μάννα καὶ ὁ πατέρας δὲν γνωρί- ζουν τὸ παιδί τους καὶ τὸ παιδί τοὺς γονεῖς» τοὺς δείχνει τουλάχισ- τον ἀμχανία ἡ Ἱεραρχία νὰ ἀντι- μετωπίσει τὸ πρόβλημα, μὲ πῆλο Τῆς τῆν Ἀλήθεια καὶ τὴν Ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἀνθρώπo.

Στὸ δελτίο Τύπου ἐγράφη ὅτι ἀπὸ τὸν Μητρ. Μεσσηνιαίς ἐτέθη «ἡ κόκκινη γραμμῇ» στὴν ἱατρικὰς ὑποβοηθούμενη ἀναπα- ραγωγῇ. Δὲ πρόκειται περὶ λά- θους. Ἡ πολιτικὴ ἐκφραση τῶν κόκκινων γραμμῶν δὲν ἐχει θέση στὴν ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση, ποὺ δὲν ἐπιτρεάζεται ἀπὸ τὸ κο- μμικὸ πνεῦμα καὶ πὸ μιλὰ ἀνοικτὰ γιὰ τὴν προσοχὴ στὴν ἀμαρτία...

Τὴν τελευταία ἡμέρᾳ ἦσαν οἱ ἐκλογαὶ γιὰ τὴν πλήρωση τριῶν κενῶν Μητροπόλεων (Γρεβενῶν, Μεγάρων καὶ Νέας Ἰωνίας) καὶ δύο βοηθῶν Ἐπισκόπων. Νὰ ση- μειωθεῖ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰχε ἐνημερώσει στὴ δική του εἰσήγη- σὶ ὅτι ἡ προσωπιότητα τῆς Μητρό- πολιθ Γουμενισίας κατέστη μόνι- μη. Ὑπενωπιίζεται ὅτι σὲ συνέν- τευξή του, ὡς Μητροπολίτης Θεβίων, στὴν ἐφημερίδα «Ὀρθο- δοξία» (Ἀρῆμ). φύλλου 2, σελ. 20) εἶχε καταγγελεῖ τὴν δημιουργία προσωποπαγῶν Μητροπόλεων. Ὁ ἰδιος, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, μί- α ἀπὸ αὐτῆς τὴν καθιστὰ μόνιμη...

Γιὰ τὴ Μητρόπολιν Γρεβενῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν εἶχε προτίμη- σιν. Πρόκειται γιὰ ἱστορικὴ μὲν ἀλλὰ ὀρενίη, ὀλιγάρχησι καὶ μὲ σοβαρὰ ποιμαντικὰ προβλήματα Μητροπόλιν. Ἐλεγχθεῖ ὅτι εὐνο- ούσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς Μεταμορφώσε- ως Σωτήρος Καμμένων Βουρλάν, τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Κο- λοκούβα. Στὴν οἰσίᾳ ἡ συγκεκρι- μένη ἐκλογὴ τοῦ ἦταν ἀδιάρρηκ- τὰ ἐκτὸς ἐπικράτησς ὁ στενὸς συναρ- γῆς τοῦ Μητροπολίτῃ Θεσσα- λονίκης κ. Ἀνθίμου, Ἀρχιμ. Δαβὶδ Τζουμάκης.

Κατὰ Ἀρχιερεῖς ἐνδιαφέρον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδεῖξε γιὰ τῖς κοι- νινὲς στὴν Ἀθῆνα Μητροπόλεις Μεγάρων καὶ Νέας Ἰωνίας. Στῇ Μητρόπολιν Μεγάρων ἐξελέγη μὲ ἀνετὴ πλειοψηφία ὁ Ἀρχιμαν- δρίτης Κωνσταντίνος Γιακουμά- κης. Στὸ βιογραφικὸ του, ποὺ μοι- ράστηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, ἀναφέρεται ὅτι «ὑπερέτρεψε εὐρ- κως». [Σημ. Ὅρκο δὲν δίνουν οἱ κληρικοί...] Στὴν ἐνορία τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης Πετραλίων καὶ ὅτι ὑπερτεροῦσε στὸ ἰδιαιτέρω γρα- φεῖο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὴν Ἱερά Σύνοδο. Ἐπίσης ἀπὸ σπου- δῆς ὅτι «φοίτησε στὴ Ριζάρειο Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν καὶ στὴ Θεολογί- κη». Σημειώνεται ὅτι δὲν γράφε- ται, ὅπως στὴ Ριζάρειο καὶ στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικῇ, περὶ ποιάς Θεολογικῆς Σχολῆς πρόκει- ται, κατὶ ποῦ, ἀν δὲν εἶναι ταυία παραλειψίη, προκαλεῖ εὐλογα ἐρω- τηματικά.

Ἀνθυποψήφιος τοῦ Κωνσταντί- νου Γιακουμάκη ἦταν ὁ Ἀρχιμαν- δρίτης Χρυσόστομος Παπαθана- σίου, διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ἱεροκρύ- φος στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν. Στὸ ἀνακοινωμὲν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς 21ης Μαΐου 2010, περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ στῇ θέσθ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἰδιαιτέ-

ρου γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀναφέρεται: « Ὁ π. Χρυσόστομος γεννήθηκε τὸ 1950 στὴν Ἀθῆνα. Σπούδασε Νομικὰ καὶ Θεολογία στὴν Ἀθῆνα, στὸ Παρίσι καὶ στὴ Γενεύη. Εἶναι διδάκτωρ Νομικῆς καὶ Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἱεροκλήρικα τοῦ Κα- θεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν». Στὸ ἱντερνέτ καὶ στὸ ὄνομα Χρυσό- στομος Παπαθανασίου ὑπάρχουν δεκάδες καταχωρίσεις: ὁμίλιες, ἐκπρωσιωτήσεις τοῦ Ἀρχιεπισκό- που, ἄρθρα. Στὸ ὄνομα Κων- σταντίνος Γιακουμάκης καμιά.

Τὸ ἀναπάντητον ἐρώτημα Ἀρχιε- ρῶν εἶναι γιὰτὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέλεξε τὸν π. Κωνσταντῖνο Για- κουμάκη. Ἀξιοκρατικὰ πολὺ περισ- σότερα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προ- σόντα ἔχει ὁ π. Χρυσόστομος Πα- παθανασίου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὰ γνωρίζει προσωπικὰ. Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐπιλογὴ του; Λέγεται ὅτι ὁ π. Χρυ- σόστομος δὲν ἔχει τὰ «φόντα» γιὰ Μητροπολίτης. Διηλαθεῖ ἔχει τὰ «φόντα» νὰ συνομειλῇ, ὡς ἐκπρό- σωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μὲ τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς τοῦ τῶς πνευματικῶς ταγοῦς, νὰ κα- λεῖται ἀπὸ Μητροπολίτες γιὰ ὁμι- λίες, νὰ ἐργάζεται μὲ ἐπιτυχία στοὺς νέους, νὰ κηρύττει, μῶς τῆς τηλεόρασης, ἀπὸ τὸν ἀμβώνια τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς Ἑλλήνες, ἀλλὰ δὲν τὰ ἔχει γιὰ νὰ ποιμάνει μία Μητρόπολιν...

Νὰ σημειωθεῖ ὅτι σὲ τρεῖς συνε- χόμενες ἡμέρες ὁ Μητροπολίτης Μεγάρων συμμετέσχε σὲ τρεῖς Θείας Λειτουργίας, ἡ μία ἦταν τῆς χειροτονίας του, ἡ ἀλλή στὸ Ναὸ ποὺ ὑπέρστηκε καὶ ἡ τρίτῃ στὴν Χερ- σοντία τοῦ Ἐπισκόπου Μεθώνος. Σ' αὐτὰς φόρεσε τρεῖς διαφορε- τικὰς ἐντυπωσιακὰς ἀρχιερατικὰς στολὰς, γεγονόςς ποὺ σχολιάστηκε ἀνερνητικὰ ἀπὸ Ἀρχιερεῖς. Κατὰ τὴ γνώμη τους δείχνει πῶς πρώτον ἦταν «ἐτοιμὸς ἀπὸ καιροῦ» γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἐκλογὴ καὶ δεύτε- ρον τὴ ἰδιαιτέρα σὲ περίοδο κρί- σεις, εἶναι προκλητικὰς τέτοιος στολές.

Κάποιοι ὑποστηρίζουν ὅτι στὴν Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει ἀξιοκρατία στὸ προσόντα, στὶς ἱκανότητές καὶ στὴν προσφορά, ἀφοῦ στὸν κάθε χειροτονούμενο ἀρχιερεὰ ἡ Θεία Χάρις «τὰ ἀσθενῇ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῇ». Προ- φανῶς, κατ' αὐτοὺς, ἔχει ἄδικο ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ποὺ θέλει τὸν Ἐπίσκοπο « Ἐνθε- ον καὶ θεῖον ἄνδρα, τὸν πάσης ἱερὰς ἐπιτομήμονα γνώσεως» (Μι- γνη «Ἐκλ. Πατρ., 3ος Τόμος, σπ. 386-388) καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ποὺ ἄπει ὁ Ἀρχιερέας νὰ εἶναι, πέραν τῶν ἄλλων, «ἐπι- στημονικώτατος καὶ ἐμπλῆως πᾶ- σης ἱερὰς γνώσεως» (Νικόδημος Μοναχὸς «Συμβουλευτικὸν Εγ- χερίδιον», Ἐκδ. Κουσουλίνου, Ἀθῆνα, Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Νέας Ἰωνίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ὑποψήφιος τῆς συγκεκριμένης Μητροπόλεως Ἐπίσκοπος Διαιυλείας ἔπαιξαν, κατὰ τὸ ποδοσφαιρικὸ λεξιλόγιον, «χωρὶς ἀντίπαλο» καὶ ἐκείνῳ ποὺ ἐπιδόουν καὶ πέτυχαν ἦταν τὸ ἐντυπωσιακὸ ἀποτέλεσμα ἐκλο- γῆς 92,3%. Ἐπὶ 78 παρόντων Μη- τροπολιτῶν τὸν Ἐπίσκοπο Διαι- υλείας ἐψήφισαν 72! Προφανῶς ἀκόμη καὶ αὐτοὶ ποὺ εἶχαν παρό- νονα μαζί του, ἀκόμη καὶ ἐκείνοι ποὺ στὶς συζητήσεις τους μὲ ἄλλους ἀρχιερεῖς ὑποστηρίζαν τίθ θὰ τὸν κάνουν νὰ περμεῖναι πολὺ, γιὰ νὰ μπεῖ στὴν Ἱεραρ- χία...».

Ὁρθόδοξος Τύπος

Πανηγύρεις - Τουρκολάγωνν

ΕΝΕΚΑΙΝΙΑΣΘΗ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΟ «ΠΑΤΡΙΚΟΝ»

ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Γράφει ὁ **κ. Νικόλαος Χειλαδάκης, Δημοσιογράφος-Συγγραφεὺς-Τουρκολόγος**

Ἀπὸ τὶς 29 Ὀκτωβρίου 2014, ἐπέτειος τῆς ἀνακήρυξης τῆς τουρκικῆς δημοκρατίας, ἀνοίξε ἔξαν γιὰ τὸ «φιλοθεδμόν» κοινὸ τὸ δεύτερο πᾶνυμα τῆς ὑποτίθεμε- νης πατρικῆς οἰκίας τοῦ ἰδρυτῇ τῆς σύγχρονης Τουρκίας καὶ μεγάλῃ τῆς σφάγᾳ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, Μουσταφά Κεμάλ, στὴν ὁδὸ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Θεο- σαλονίκη, πρὸς μεγάλῃ τέρψῃ τῶν ἐγχωρίων τουρκολόγων, ἐγχώ- ριων δημοτικῶν ἀρχόντων, κλπ.

Σύμφωνα μὲ δημοσιεύματα τοῦ τουρκικοῦ τύπου, τὸ ἐδὼ καὶ καιρὸ λόγφ σημαντικῶν ἔργων ἀνακινεῖ τις κλειστὸ δεύτερὰ πᾶνυμα στὸ «πατρικὸ» σπὶ τοῦ Μουσταφά Κε- μάλ, τοῦ ἐπονομαζήσαντος Ἀτα- τούρκ δηλαδὲ «Πατέρα τῶν Τούρκ- ων», ἀνοίξε τὴν ἡμέρᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐπέτειου τῆς ἀνακήρυξης τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας τῆς 29 Ὀκτωβρίου τοῦ 1923. Ὅπως ἀνέφερε σὲ σχετικὴ ἀνακοίνωση στὸ τουρκικὸ ὑπουργεῖο Πολιτι- σμοῦ καὶ Τουρισμοῦ, (στὴν Τουρ- κία αὐτοὶ οἱ δύο τομεῖς εἶναι συγ- γνήσιοι, ὁ ὑποῦργος Ὑγείας τῆς Κύπρου, Φίλιππος Πατσάλης, ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδας στὸν ΟΗΕ, πρόεδρος Μι- χήλας Σπινέλλης, οἱ γενικοὶ πρό- εςοι Ἑλλάδας καὶ Κύπρου, Γιώργος Ἡλιόπουλος καὶ Βασί- λειος Φιλίππου, ὁ διευθυντῆς τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἑλλάδας, Νίκος Παπακωνσταντίνου, ἀρχόντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα- τριαρχείου καὶ δεκάδες στελεχῇ ἑλληνοαμερικανικῶν φορέων.

Τὸ πρόγραμμα παρουσίασε ἡ Ἀνθούλα Κατσιματιῆ, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφός, Γιάννης Κατσιμα- τιῆς, σκοτώθηκε τῇ 11η Σεπτεμ- βρίου 2001. Τὰ προσωπικὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἶναι τὸ μεγαλοπρεπὲς φράκο τοῦ Μουσταφά Κεμάλ, τὸ γιλέκο του, τὰ γάντια, τὸ σάλι του, τὰ παπού- τσια καὶ ἄλλα καθαρὰ ἀτομικὰ ἀντι- κείμενα ποὺ ἐκτίθενται σὲ εἰδικούς χώρους ἀκόμα καὶ τὰ κουτάλια, τὰ πιάτα καὶ τὰ πρῶνα, μὲ τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι ἔτρωγε ὁ ἰδρυτῆς τῆς σύγχρονης Τουρκίας, ἀν καὶ ὑπάρχουν πολλὰς ἀναφορὲς ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι μεταγενέστερα καὶ

δὲν ἔχουν καμιά σχέση μὲ τὸν Μουσταφά Κεμάλ. Ἐκτός ἀπὸ αὐτὰ ἐκτίθενται καὶ τὰ ταῖγάρᾳ του, καθότι ἦταν μανιῶδης καπνι- στής, τὸ καπέλο του, ἐνῶ δὲν γίνε- ται σκόπμα καμία ἀναφορά, προ- φανῶς γιὰ εὐνότητους λόγους, γιὰ τὸ ἀγαπημένο του ποτὸ, ποὺ ἦταν τὸ γνωστὸ ρακί. Ἐνα σημαντικό ἀντικείμενο ποὺ ἐξχωρίζετ ἐπὶ τὰ προσωπικὰ ἐνθῦμα του, εἶναι ἕνα ἀγαπημένο του ἀσημένιου δοχεῖο, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ ἀναγράφον- ταν τὸ ὄνομα τοῦ Κεμάλ μὲ λατι- νικὰ γράμματα, προοίμιῃ τῆς μεγά- λης μεταρρυθμίσεως στὸ ἀλάφρητο τῆς νέας Τουρκίας, ποὺ ἀπὸ τὸ ἀρβόκι τὸ μετέτρεψε σὲ λατινικὸ.

Ἐκείνου ποὺ φυσικὰ γιὰ πολλούς λόγους δὲν ἀναφέρουν οἱ Τούρκοι σὲ ὅλα αὐτὰ, τὸ ἐπαρμύθι γιὰ τὸ ἱστορικὸ πατρικὸ σπὶ τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ. Μάλιστα οἱ ἰδιοὶ εἶχαν χρηματοδοτήσῃ κατὰ και- ρούς διάφορος ἀποστολὰς στὴν εὐρύτερη περιοχί, γιὰ νὰ βρεθεῖ τὸ πραγματικὸ πατρικὸ σπὶ τοῦ Κεμάλ, ἐνῶ οἱ ἱστορικὲς ἀναφορὲς κάνουν λόγο γιὰ τὸ χωρίο Χρυ- σαυγί, ὅπου ὅπως ἀναφέρεται γεννήθηκε ὁ ἰδρυτῆς τῆς σύγχρο- νης Τουρκίας. Σύμφωνα μὲ δὲ δημο- σίευμα τῆς ἰδίας τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδας, Radikal, στis 27/8/2013 καὶ μὲ ἄρθρο τοῦ δημο- σιογράφου, Deniz Zeyrek, τίποτα δὲν ὑπάρχει στὸ σπὶ τῆς οδοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ποὺ νὰ μαρ- τυρεῖ ὅτι εἶναι τὸ πατρικὸ σπὶ τοῦ Κεμάλ Ἀτατούρκ, (τὸ ὁποῖο μὲ τὴν τουρκικὴν προβολότητα τοῦ 1955 ἔγινε ἡ αἰτία γιὰ τὸ μεγάλῃ ἀνελ- ληκὸ πογκρόμ κατὰ τῆς ἑλλη- νικῆς ὁμογένειας τῆς Κωνσταντι- νουπόλης).

Πάντως, πρὸς μεγάλῃ τέρψῃ τῶν ἐγχωρίων τουρκολόγων καὶ ἰδίως τοῦ γνωστοῦ δημάρχου τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος σκόπμα ἀνασφαλεῖ συχνὰ τὴν ἐπακρίωτῃ μὲ διάφορα ἐπικονωνικά κῶπτα, τὸ «εἰδικὸ» δεύτερο πᾶνυμα τῆς οδοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Θεσσαλονίκη ἔχει ἀνοίξε καὶ περὶ τῆς σύγχρονης Τουρκίας, ἀν καὶ ὑπάρχουν πολλὰς ἀναφορὲς ὅτι ὅσοι πιστοὶ προσέλθετε!

Γυναικεία, εἰς τὸ ἐξῆς, ἡ Ἵ. Μονὴ Παναγίας τῆς Φανερωμένης εἰς τὴν Ροδόπν

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κομοτηνῆς καὶ *Μαρονείας* κ. Παντελεῖμων ἀπε- κάλυψε εἰς τὴν ἔγκαρσιν ἐφημερίδα τῆς περιοχῆς «Χρόνος» καὶ τῇ Ἱερᾷ *Μονῇ Παναγίας τῆς Φανερωμένης, ἡ ὁποία* ἐλειτουργεῖ ἐπὶ μίαν δεκαετη- τατίαν (ἔως τὴν κοίμησιν τοῦ καθη- γουμένου τῆς Χρυσόστομου Καρα- μανίκου) ὡς ἀνδρική καὶ σήμερον εἶναι κλειστή, διὰ ἐπανελλειτουργίησιν *ὡς γυναικεία* ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Νοεμ- βρίου. Συμφώνως πρὸς τὸν «xpo- no.gr» τῆς 25ης Ὀκτωβρίου:

«Τὰ σχέδια τοῦ γιὰ τὴ λειτουργία τῆς Παναγίας Φανερωμένης ἀν γυ- ναικεῖο μοναστήριον ἀποκάλυψε στὸ «Χ» ὁ μητροπολίτης Μαρονείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεῖμων ἐνόμει τῆς ἀδελφῆς τριῶν μοναχῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐρχόμενου μηνῆ καὶ τῆς ἐγκατάστασῆς τους στοὺς κοι- τῶνες.

Ἡ μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύγχ

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΦΩΤΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΚΑΛΑΒΡΥΤΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

λαμῖνος κ. Κωνσταντῖνος), τοὺς ὁποῖους ἀναφέρει ὁ Σεβ. Αἰγιαλεῖας καὶ Καλαβρύτων εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ.

Ἡ ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Αἰγιαλεῖας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

Τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀπευθύνει ὁ Σεβ. Αἰγιαλεῖας καὶ Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, μετ' τὴν ἐκκλήσαν πρὸς συζητήσθαι ἐκτὸς ἡμερησίας διατάξεως, ἔχει ὡς ἑξοκλούδως:

«Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

Καὶ Ἀγαπητὰ μοῦ τέκνα ἐν Κυρίῳ, Ὑπάρχει μία ἀπαράβατη ἀρχή, ὅτι τὰ θρησκείας πράττοντες, δημοσίως καὶ ἐλέγχονται! Αὕτη τὴν ἀρχή, ποὺ ἐξυπηρετεῖ μόνον τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ ἥθος, ἰδιαίτερα μέγα στὸν ἱερό χώρο τῆς Ἐκκλησίας, εἰμῶς ὑποχρεωμένοι να τὴν ἐμφαλοεσθούμε σήμερα καὶ νὰ τὴν ἐφαρμοζώμεν, ἐλέγχοντες δημοσίως κάποιες ΑἰΠΑΡΔΕ-ΚΤΕΣ ἐνέργειαι καὶ πράξεις τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμηνικοῦ μας Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου.

Ενέργειαι καὶ πράξεις, οἱ ὁποῖες ἔγιναν κατὰ τρόπο καταγινώσκον τὸν τελευταῖο τοῦτο τὸν καιρὸ. Ἐνέργειαι, πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Πατριαρχείου, οἱ ὁποῖες ταπεινώνουν εὐθέως τὴν Αυτοκεφάλου Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πρῶτιστά δὲ πάντων τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπὸ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἱερώνυμο!

Ἄς πάρουμε, λοιπόν, μετ' τὴν χρονολογική τους σειρά τὰ πράγματα. 1. ΑΝΑΜΕΞΗ ΤΟῦ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑἰΝΑΝΙΝΟΥ

Κακῶς, κἀκίστα, ὁ Πατριάρχης ἠθέλησε νὰ παρεμβεῖ κατὰ τὴν προ-εκλογική περίοδο, ἐπιεκρίνας τῆς ἐκλογῆς Μητροπολίτου γιὰ τὴν πληρωσὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων, προκειμένου νὰ ἐκλεγῇ ὁ δίκος Του ὑποψήφιος.

Πιεστικά, λοιπόν, ἠθέλησε τότε νὰ ἐπιβάλῃ ὡς «ἐκλεκτό» τὸν Πανσ. Αρχιμ. π. Ἀμφιλόχιον Στεργίου, ἀδελφὸ μίας ἐκ παρανομίας προελ-θοῦσης ψευδοπατριαρχικῆς Μονῆς στὸ Μαζὶ τῶν Μεγαρίων! (Περὶ τῆς παρανομίας δὲ εἰπόμεν περικοπέ-ρα στὴν παράγραφο 4).

Ὁ Πατριάρχης μας, λοιπόν, φερό-μενος ἀναδοξοπείρας καὶ ἀντιθέτα πρὸς τὸ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ Του δέωμια, ἀπεστείλει τὰ «ταρδικία» Του εἰς τὸν ὑπὸ τὴν Ἑλλαδικὴν χώραν, προκειμένου νὰ μεταφέρουν τὴν ἐπιθύμησιν Του στοὺς ἐκλεκτότερος Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν τῶς πείσουν προ-εκλογικά, ὥστε νὰ ψηφίσουν τὸν δικὸ Του ἐκλεκτό!

Ἐξ ἄλλου ὁ Πατριάρχης μας δὲν ἀνέλαβε νὰ πείσῃ προσωπικά τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο! Διὰ τὸ τοιοῦτο αὐτοῦ ὁμως ὁ Πα-τριάρχης ἔχ' μόνον ἐξέβητε τὸν αὐτοῦ Του, μετ'ερχομένων καμψιμά-ν τῆς γενομένης τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ἀλλὰ ΜΑΡΤΙΣΤΩΣ καὶ ΚΥΡΙΩΣ διέ-πραττε τὸ κανονικὸ ἀδίκημα τῆς ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ στὰ ἐσωτερικὰ μιάς ἀλλῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας!

Μὲ ἄλλα λόγια «ἐμίαινε σὲ ξένα χαρῶματα!» Ἐλήλθον ἀραγε τὸ «Πρωτεῖο τοῦ Πάπα», γιὰ τὸ ὁποῖο πολὺς λόγος γίνεται τώρα τελευταῖα στὸν ἐκκλησιαστικὸν χώραν; Ὁ Θεὸς μόνον γνωρίζει τὰ κρύφια τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων.

Ἐμείς μετ' τὴν ἀσθενεὶα φωνῇ μας καὶ μετ' τὴν ἀνάστησιν τῆς Δευτέ-ρας 23ης Ἰουνίου 2014 (mikka.blog-spot.com) παρακολούσαμε τότε τὸν Πατριάρχην μας μετ' τὰ ἐξῆς λόγια: ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ, ΣΑΣ ΙΚΕΤΕΥΟ-ΜΕΝ...

...ΜΗ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΤΕ ΟΡΙΑ

«ἂ, οἱ Πατέρες ἡμῶν ἔθεντο»! Πλὴν ὁμως ἡ φωνὴ μας ἔπλεσε στὸ κενόν! Αὐτὸ δὲ ἔλειπε! Ὁ Οἰκουμε-νικός Πατριάρχης νὰ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς ἐνὸς οὐτιδανοῦ ἱερέως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!!! Βλέπετε, ὅταν μιάς καταλάβῃς ὁ ἰστέρος τῆς ὑποταχῆς, τότε ὑποστὰς μὲς τοὺς ἄλλους τοὺς βλέπουμε σὰν μύγες!

Τελικὰ τὴ λύση στὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔδωκε τὸ Σῶμα τῶν Ἱεραρχῶν! Ὁ ἐκλεκτός τοῦ Πατριαρχοῦ μας ἔλαβε μόνον ΕΠΤΑ (7) ὑψηφοί! Τὸ γεγονός τοῦτο, δυστυχῶς, ἐρέθηκε ὑπερβαλλόντως τὴν πατριαρχικὴν ψυχὴ!

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀγάπης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἀνεγκλίαιας, δυστυχῶς, δυστυχέστατα, αὐτὴν τὴν πανηγυρικὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς προτιμῆσώς Του ἀπὸ ἐβδομήντη (70) περίπου Ἀρχιερεῖς τὴν κράτησε στὴν ψυχὴ Του ὡς «μανιατικό»!

Ἀποφάσισε, λοιπόν, νὰ πάρει τὴν ἐκδοχὴν! Καὶ νὰ, δὲν ἀργῆσε πολὺ. Προχρῆξ Παρασκευῇ 3 Ὀκτωβρίου στὸ Φανάρι τὸν χθὲς ἀποδοκιμα-σθέντα ἀπὸ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἱεραρχί-α π. Ἀμφιλόχιον ἐξέλεξαν ὡς Μητροπο-λίτη Ἀδριανουπόλεως τὸν τὸν εὐφο-ρῶσαν ὡς ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριαρ-χου στὴν Ἀθήνα, δηλ. στὴ ράχη τῆς

φιλανθρωπικῇ, ἡ ὁποία διδάσκει-ται ὑπὸ τὸν Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ πρωτίστως σωτηριολογικῇ. Μετὰ τὸν Σεβ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλο-πόλεως, τὸ δῆλῳσαν προσφά-τως ὁ Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεος, ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος καὶ ὁ Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ἔστω καὶ μὲ κα-θυστέρησιν γίνεταί μία στροφή τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας ἡ ἐνὸς τμήματός αὐτῆς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀπιστολήν τῆς Ἐκ-κλησίας.

Ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς 1ης ΣΕΛ.

«Στροφή» τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας

μέρους τῆς, πνευματικῆς τρο-φῆς καὶ ποιμαντικῆς. Ἐφθάζο-μεν εἰς τὸ σημείον νὰ γράψωμεν κύριον ἄρθρον εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ «Ο.Τ.» ὅτι οἱ ἱεράρ-χαι μᾶς δὲ μείνουσιν εἰς τὴν ἰστο-ρίαν ὡς οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν συσι-τών. Ὁφείλομεν ὁμως νὰ ἐπιση-μώσωμεν ὅτι πολλοὶ Ἀρχιερεῖς ἤρχισαν νὰ συνειδητοποιοῦν τὰς «λανθασμέναις κινήσεις» τῆς Διο-ικούσης Ἐκκλησίας, τονίζοντες εἰς δηλώσεως των ὅτι ἡ ἀπιστολή τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι μόνον

φιλανθρωπικῇ, ἡ ὁποία διδάσκει-ται ὑπὸ τὸν Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ πρωτίστως σωτηριολογικῇ. Μετὰ τὸν Σεβ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλο-πόλεως, τὸ δῆλῳσαν προσφά-τως ὁ Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεος, ὁ Σεβ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος καὶ ὁ Σεβ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, ἔστω καὶ μὲ κα-θυστέρησιν γίνεταί μία στροφή τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας ἡ ἐνὸς τμήματός αὐτῆς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀπιστολήν τῆς Ἐκ-κλησίας.

Ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς 1ης ΣΕΛ.

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

Τὸν δῶσαν Διευθυντὴ τοῦ Πα-τριαρχικοῦ Γραφείου στὴν Ἀθήνα! Τὸν δῶσαν, ΧΩΡΙΣ νὰ ἐρωτησῶν, ὡς ὡφεῖλον, τὴν Ἱερὰ Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

Πισὸ ἀπὸ τὴν ἐνέργεια αὕτῃ κρύ-βεται πολλὰ κακία, μεγάλο μῖσος, ἀπύθμενη σκληροκαρδία! Κάποτε -δυστυχῶς- καὶ οἱ Μεγάλοι τοῦ κό-σμου τοῦτου καθίστανται μικροί! Εἶναι ἀνθρώπινο βέβαια!

Αἰσχος, Παναγιώτατε! Αἰσχος! Καὶ πάλιν Αἰσχος! Ἡ πράξις αὕτῃ ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΙΜΑΙ! Στὴ συνειδήσει μᾶς κατε-βήκατε πολὺ χαμηλά! Ὁ Κύριος νὰ Σας συγχωρήσῃ!

Ἔτσι, λοιπόν, ἐκλείσει ὁ κύκλος τοῦ ἑως χθὲς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀμφιλοχίου! Ὁ Οἰκουμηνικός Πα-τριάρχης μας κ. κ. Βαρθολομαῖος ἔλαβε τὴν ἐκδοχὴν, ποὺ ἤθελε! Τὸ «μανιατικό» πείσιμα Του δὲ μπε-ρούσε νὰ καταγράφῃ τὰ records τοῦ βιβλίου τῶν Guinnes! ὅτι ἡ μέγιστη Πατριαρχικὴ ἐκδοχὴν!

2. ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα στὴ δεύτερην Πατριαρχικὴν ἀλήθειαν.

Πρὸ ὁλίγων ἡμερῶν ὁ Παναγιώτα-τος (κατὰ τὴν ἐπίκλησιν!) Οἰκου-μενικός Πατριάρχης κ.κ.Βαρθολομαῖος πραγματοποιοῖσε «πομπανικήν» ἐπι-σκεπὴν στὴν περιοχὴ τῆς Θράκης. Ἐκεῖ, λίγο πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας, προέβη ὁς κάποιος δηλώσεις, μάλι-στα δὲ ἀπὸ χειρογράφου, τῆς ὁποῖες θὰ ἐχαροακτιριζοῖ ὅχι ἀπλῶς «προ-κλητικῶς καὶ παντελῶς ἀπαράδε-κτος, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρημα ἀνατρι-χαστικῶς»!

Ἰδοὺ, λοιπόν, τὰ πατριαρχικά λό-για: «Πρὸς οὐδένα ἀντιδικούμεν, ἀλλὰ καὶ δὲν προκρίνεται νὰ ἀμπεπο-λίσωμεν ποτὲ τὰ δικαιώματα τῆς Μονῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν Ἱερῶν ἀγιότοκον Θράκην, τὴν ἀναμφισβη-τήτως Ἑλληνικὴν καὶ αἰματοβράμην τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὑπὸ λφθόρνα Ἡπειρον καὶ τὰς ἐρατεινὰς νήσους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁμοῖο τὸ ἀντίθε-τον θὰ ἦτο προδοσία τῆς ἱστορίας τῆς πίστεως καὶ τοῦ Γένους!!! Ἀγα-νακτεῖ ἡ ψυχὴ μας στὸ ἀκουσμα τῶν λόγων αὐτῶν!

Διερωτώμενοι, ἀπορούμε: πὼς ἐξήλθον ἐκ τῶν πατριαρχικῶν χειλῶ-νων τοιαῦτα λόγια; Πρὸς τί ἡ ἀγανά-κτησις τῆς ψυχῆς μας; Θὰ μπορούσε νὰ ἐρωτησῇ κάποιος, ποὺ δὲν ἔχει γνώσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμά-των. Ἄς πάρουμε, λοιπόν, διότι μετ' τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Πατριάρχης θέλει νὰ ἐμφανίσῃ τὸν Ἐαυτοῦ Του, καὶ κατὰ συνέπεια τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου, ὡς ἐπικυριόφωρ τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν». Διὰ, ἀπὸ τὴν Ἀδρία καὶ ἐπάνω μέ-χρι καὶ τὸν Ἔβρο ποταμὸν οἱ Μητρο-πόλεις ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ στὴν Ἐκκλη-σία τῆς Ἑλλάδος!

Διολοῖ μάλιστα ἀπειρηφάτως ὅτι «δὲν προκρίνεται νὰ ἀμπεπολήσῃ πότε τὰ δικαιώματα τῆς Μονῆς Ἐκκλη-σίας ἐπὶ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Μητροπό-λεων»! Μὲ ἄλλα λόγια, ΔΕΝ ΠΡΟΦΗ-ΤΕΥΟΥΜΕ, ΑἴΓΛΩΣ ΔΙΑΒΕΛΟΥΜΕ καὶ προβλέπουμε, ὅτι ὁ Πατριάρχης ποτὶ γρήγορα θὰ ἀποκρίνῃ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ κομμάτι αὐτὸ τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν» καὶ θὰ δημιουργήσῃ μία «δικτὴ» Του ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύ-νη! Ἡ Κρήτῃ εἶναι ἕνα παράδειγμα! Διὰ, δὲ διχοτομήσῃ τὴν Ἑλλάδα, προσαρτάνωσι τῆς Νέας Χώρας στὴ δικὴ Του ἀρμόδιότητά!

Ἔτσι λοιπόν ἀπὸ τῇ μία πλευρᾷ ἔχομεν τὸν Πρόεδρο τῆς Τουρκίας κ. Ἐρντογάν, ὁ ὁποῖος προαίφειται καὶ γυλφίει τὰ χεῖλη του γιὰ τὴν αὐτο-νόμησιν τῆς Θράκης, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρᾷ ἔχομεν τὸν Οἰκουμεν-ικὸ μας Πατριάρχην κ. κ. Βαρθολο-μαῖο, ὁ ὁποῖος προβάλλει ἐνώπιόν μας ὡς Ἐρντογάν Νο2 καὶ μᾶς προ-τείνει γιὰ τὸ ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΕΤΙΚΑΝΙΕΜ, τὸ ὁποῖο ἔχει στὸ μυαλό Του!

Μήπως ἔχετε ἀμφιβολίες; Νὰ σὰς παρουσιάσωμεν ἐδῶ ἐνα ἀκόμη κομμά-τι ἀπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Δηλώσεως: Μᾶς ἠρώτησε κάποιος, κατὰ τρό-πον προκλητικόν, πρὸ τινων ἐτών: Παναγιώτατε, ἔχετε τὴν Διοασπόν; Διατὶ θέλετε καὶ τὴν Νέας Χώρας; καὶ ἀπτηντήσαμεν ἀμέσως καὶ εὐθέ-ως: Διότι μᾶς ἀνήκουν. Ἀνήκουν εἰς τὴν Μητέρα σας μαρτυρικὴν Ἐκκλη-σίαν, ἡ ὁποία ἔδωσε τὸ αἷμα τῆς δι' αὐτάς, διὰ νὰ μείνουσ ἐπαρχία Ἑλληνική! τὰς ἐπρωστάτεους κατὰ τὸν Μακεδονικόν ἀγῶνα καὶ πάντο-τε, διαχρονικός! Ἀποτελοῦν ἀναπό-σπαστον τμήμα τῆς πνευματικῆς καὶ κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐκκλη-σίας Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ σχέ-σις μᾶς δὲν εἶναι πρὸςδς ἐθιμοτυπικῇ, εἶναι πολλὰ μᾶλλον εὐχαριστιακῇ, λειτουργικῇ.

Οἱ ποιμανήραχαι τῶν Μητροπόλεων τούτων εἶναι προσφιλεῖς ἀδελφοί ἱεράρχαι τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πα-τριαρχείου, ἐνῶ συμετεχόντες εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλη-σίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποῖαν αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις τὸν συναποτε-λοῦν ὁμοῦ μετ' ἐκείνων τῆς Αυτο-κεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμφωνοῦσι καὶ πρὸς τὸν Καταστα-τικόν Χάρτην αὐτῆς.

Ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῆς 1ης ΣΕΛ.

Πρὸς τὴν ἀνάστησιν τῆς Δευτέ-ρας 23ης Ἰουνίου 2014 (mikka.blog-spot.com) παρακολούσαμε τότε τὸν Πατριάρχην μας μετ' τὰ ἐξῆς λόγια: ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ, ΣΑΣ ΙΚΕΤΕΥΟ-ΜΕΝ...

...ΜΗ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΤΕ ΟΡΙΑ

Προτρεπόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ἀδελφούς, ὅπως οἱ Ἱερωτάτοι ἱεράρχαι οὗτοι ἔχωσι πλήρη συνεί-δησιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἀνήκουν δι-καιωματικῶς εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας τῆς Κων-σταντινουπόλεως, τοῦθ' ὅπερ ἀπο-τελεῖ δι' αὐτοὺς ὑψίστην τιμὴν καὶ τοῦτ' αὐτὸ προνόμιον, τὸ ὁποῖον πολλοὶ δὲ ἐζήλθουν.

Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, εἰς οὐδέ-να ἐπὶτρέπωμεν νὰ ἀμφισβητήσῃ τὰ ἀπὸ αἰῶνων ἀπαράρτατα δικαιώμα-τα τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου ἐπὶ τῶν περὶ αὐν προκρίται Μητροπόλε-ων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν ἐνδο-χρῶραν αὐτοῦ, ἰδιαίτερως μετὰ τὴν ἀπογυνωμίαν του ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ τὸν ἀνατολικὴν Θράκην καὶ Μικρὰ Ἀσία (πάντως, οὐχὲ ἐξ ὑπατιότητος τῆς Μονῆς Ἐκκλησίας).

Οὕτως ἐχόντων τὴν πραγματικὴν μία ἀπορία κυριαρχεῖ μέσα μας καὶ πολὺ μᾶς βασανίζει: Καλὸ, ὁ Πρωθυ-πουργὸς κ. Αντ. Σαμαράς δὲν ἔλαβε γνώσιν; Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτε-ρικών καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερ-νήσεως κ. Εὐάγ. Βενιζέλος δὲν ἐνη-μερώθηκε; Οἱ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀκου-σαν τίποτε; Οἱ Βουλευτὲς μᾶς δὲν ἐπήλυν εἰσήσι; Τὰ Μέσα Μακροῦς Ἑνημερώσεως (ΜΜΕ) δὲν ἀκούσαν τίποτε; Κανεῖς δὲν ἐνοχλήθηκε; Ἐξαιρεσιφ ἀπετέλεσαν μόνον τρεῖς (3) ἐφημερίδες;

• Ὁ «Ελεύθερος Τύπος» στὶς 25.09.2014 ἐγραψε τὰ ἑξῆς: «Θέμα Νέων Χωρῶν ἀνοίγει ὁ Βαρθολο-μαῖος».

• Ἡ «ἌΞΙΑ» στὶς 27.09.2014 ἐγρα-ψε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Βαρθολομαῖος ρίχνει τὸ γάντι στοὺς ἀμφισβητῆς Του». Νέες Χώρες καὶ Μετόχια τοῦ Ἁγίου Ὅρους ἀνήκουν στὸ Πατριαρχεῖο!

• Τὸ «ΠΑΡΟΝ» στὶς 28.09.2014 ἐγραψε τὰ ἑξῆς:

«Τὰ περιερίγα παιγνίδια τοῦ Οἰκου-μενικοῦ Πατριαρχοῦ. ΔΙΑΣΠΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὁ Βαρθολομαῖος! ...Ἡ πρόβα ἔγινε στὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων... Ἡ Ἄννα Διαιμαντοπούλου, ὡς Ὑπουργὸς Παι-δείας εἶχε ἀποδεχθεῖ τὸ αἰτήμα τῶν...»

Ἐμείς ὡς ταπεινὸς θεράπων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτολήμα-με! Ἀπεστείλαμε ὑπερεσκότους -διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου-, τὸ ἀπὸ 27ης Σε-πτεμβρίου ἐ.ξ. ἔγγραφο διαμαρτυ-ρίας πρὸς τὸν Παναγιώτατον Πα-τριάρχην κ. Βαρθολομαῖο! Δυστυχῶς ἄλλες ἀντιδράσεις ἀπὸ τὸν ἐκκλη-σιαστικὸν χώρα δὲν εἶδαμε. Ἄς γρά-ψω, δὲν εἶδα ἀκόμη τοῦλάχιστον! Ἀσφαλὸς ὡς ἐκ τῆς θέσεως Του ὁ ὑψηλὰ! Αὐτὸ ὁμως δὲν σημαίνει καὶ ἀνάγκη, ὅτι ὅσα σκεπτεταί καὶ ὅσα ἐπιχειρεῖ εἶναι δολὰ ὀρθρὰ Ἀλλήθους, δὲν εἶναι οὐτέ ὁ Πάπας τῆς Ρώμης, κι ἂς τὸ ἰσχυρίζονται οἱ τῆς Πῆμης! Μόνον ὁ Θεὸς εἶναι ἀλάθητος!

3. Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τὸ τρίτο κατ' σειράν ἐγκλήμα τοῦ Πατριαρχοῦ μᾶς εἶναι ἡ ἐμφανικὴ ἐκλογὴ τοῦ π. Ἀμφιλοχίου ὡς Μη-τροπολίτου Ἀδριανουπόλεως. Αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐνοχλεῖ δὲν εἶναι αὕτῃ αὕτῃ ἡ ἐκλογὴ, ἈΛΛΑ ὁ διορισμὸς τοῦ ἐκλεγέντος ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐκπρόσωπου στὸ Γραφεῖο τῶν Ἀθηνῶν, χωρὶς νὰ ἔχει ζητηθῇ προ-νοημένως ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

• Ὁ κληρικός αὐτὸς ἀπὸ τοῦτο καὶ στὸ ἔξῃς θὰ ἀποτελῇ τὸν «μπράβρο», τὸν «κατάσκοπο», τὸν «πράκτορα» τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχοῦ εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, ὅα ὑπο-νομεῖται τὸν ἴδιον τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο! Εἶναι ... ἐξασκημένος στὸν τομεᾷ αὐτοῦ!

4. ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ καὶ ΠΑΡΑΝΟ-ΜΗ, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ΣΚΟΤΕΙΝΗ, ἡ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟ-ΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΡΑ.

Ἀλλὰ ὁ δικὸς μας προβλημα-τισμός δὲν ἔχει ὁχμέτ μετ' τὰ παρα-πάνω ἀναφερθέντα. Καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἀπαρολογίσωμεν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπὸν Ἀθηνῶν τὸ πὼς καὶ τὸ γιατί τοποθετήσῃ ὁ π. Ἀμφιλόχιος Ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πα-τριαρχοῦ στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ λάβει τὰ μέτρα του.

Ὁ δικὸς μας προβληματισμός ἐστιάζεται κάπου ἄλλω. Ὁ Πατριάρ-χης ἐξέλεξε Μητροπολίτη ἐνα κλη-ρικό τῆς περιοχῆς Μεγάρων, χωρὶς ὁμως νὰ ἔχει ζητησῇ προηγουμένως τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος! Τοῦτο ὡφελε νὰ τὸ πράξῃ τὸ Πατριαρχεῖο, διότι ὁ π. Ἀμφιλόχιος τυγχάνει Μο-ναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Πα-ρασκευῆς στὸ Μαζὶ τῶν Μεγαρίων.

Τὸ ἐπιχείρημα, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἀντιτάξῃ ὁ Παναγιώτατος εἶναι, ὅτι ἡ Μονὴ αὕτῃ ἔχει καθιερωθῇ ὑπὸ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ Πατριαρχοῦ κ. Βαρθολομαῖου σὲ «Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον», ὡς ἐξάγετα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος! Τοῦτο ὡφελε νὰ τὸ πράξῃ τὸ Πατριαρχεῖο, διότι ὁ π. Ἀμφιλόχιος τυγχάνει Μο-ναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Πα-ρασκευῆς στὸ Μαζὶ τῶν Μεγαρίων.

Τὸ ἐπιχείρημα, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἀντιτάξῃ ὁ Παναγιώτατος εἶναι, ὅτι ἡ Μονὴ αὕτῃ ἔχει καθιερωθῇ ὑπὸ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ Πατριαρχοῦ κ. Βαρθολομαῖου σὲ «Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον», ὡς ἐξάγετα ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος! Τοῦτο ὡφελε νὰ τὸ πράξῃ τὸ Πατριαρχεῖο, διότι ὁ π. Ἀμφιλόχιος τυγχάνει Μο-ναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Πα-ρασκευῆς στὸ Μαζὶ τῶν Μεγαρίων.

Ἐδῶ, λοιπόν, ἐγκτεται τὸ μεγάλο νομοκανονικὸ ἐγκλήμα, τὸ ὁποῖο συνε-τελέσθη ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πα-τριαρχοῦ κ. Βαρθολομαῖου. Κατα-γυγέλλουμε, λοιπόν, δημοσίως urbi et orbi, ὅτι ἡ καθιερωσὴ αὐτῇ εἰς εὐθέως παράνομος καὶ συγχρόνως ἀντικανονική, καθ' ὅσον γιὰ τὴν κα-θίστασιν τῆς Μονῆς ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΗ-ΘΕΑΝ οἱ διατάξεις τοῦ ἁθρόνου 39 παράγρ. 7 τοῦ Νόμου 590/1977 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-σίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Οἰκουμηνικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, μετ' αὐθαίρετῃ ἐπιβέβησεν ἐπὶ τ

Σκανδαλίζουν τὸν Ὅρθόδοξον λαὸν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοί, ὅταν ὑποδέχωνται τὸν Πατριάρχην τῶν Ἀρμενίων ὡς Ὅρθόδοξον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Σεβήρου τοῦ Ἀκεφάλου), τὴν ὁποία καταδικάζει ἡ ἀγία Δ΄ Οἰκουμένη Σύνοδος, καὶ τὴν ὁποία κα- ταδική ἀνανέωσαν οἱ μεταγενέ- στερες Ε΄, ΣΤ΄, καὶ Ζ΄ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι. ...Καὶ τὰς δύο φύσεις ὁμολογοῦμεν τὸν σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀχράντου Θεοτό- κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τέ- λειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον γινώσκοντες, ὡς ἢ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἐξεφώνησεν, Εὐτύχῃ καὶ Διόσκορον δυσφημι- σάντων τῆς θείας αὐτῆς ἐξελάσα- σα, συναποβάλλοντες αὐτοὺς Σεβήρων, Πέτρων καὶ τὴν πολυ- βλάσφημον αὐτῶν ἀλληλοπλοκὸν αἰσιρᾶν...". (Ὅρος τῆς Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου). Μία κα- ταδική ἡ ὁποία μάλιστα ἔχει ἀπο- τυπωθεί καὶ στὸ ὕμνογραφικὰ μας κείμενα.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Ἀρμένιος "Πα- τριάρχης" ἐνῆεν ἐνθουσιασμός δεκτός ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσία τῆς χώρας μας, γεγονός τὸ ὁποῖο σκανδαλίζει σφόδρα τὸν Ὀρθόδοξο πῶμιο τῆς Ἐκκλησίας μας, Μητροπολίτης τῆς Θράκης, τὴν ὁποία ἐπισκέφτηκε πρώτη ὁ κ. Ἀράμ, τὸν κατονόμασε ἐς ἐπίσημη προσφώνησή του ὡς "Ὁρθόδοξο!". Στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ὁ Μα- καριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθη- νῶν κ. Ἱερώνυμος ὁ Β' τὸν παρου- σίασε ὡς "μῖαν ἐκ τῶν λαμπροτέρων καὶ σπουδαιότερων ἡγετικῶν ἐκκλησιαστικῶν προσωπικότητων τοῦ 21οῦ αἰῶνος". Στὴν προσφώ- νησή του μετὰδὲ ἄλλων ἀνέφερε:

"Ἔχομεν ἀνάγκη ἀνθρώπων τοῦ ὕψους διανοητικῆς καὶ τῆς ἰδικῆς Σας πνευματικῆς καὶ θεολο- γικῆς καρτερίας καὶ ἐμβριθείας...". Πῶς ὅμως εἶναι δυνατόν ἕνας αἱρετικός, ὁ ὁποῖος, ὡς ἀκο- λουθῶν καὶ διδάσκων τῆς αἱρετικῆς διδασκαλίας τοῦ Διόσκορου καὶ τοῦ Σεβήρου, φέρει καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιο ἀνάθεμα, μὲ τὸ ὁποῖο εἶναι ἀναθεματισμένοι καὶ οἱ πνευματι- κοὶ τοῦ διδασκᾶτος καὶ πατέρες, ἀν ἀποτελεῖ "μῖαν ἐκ τῶν λαμπροτέρων καὶ σπουδαιότερων ἡγετικῶν ἐκκλησιαστικῶν προσωπικότητων τοῦ 21οῦ αἰῶνος". Καὶ ποῖα ἀνάγκη μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ ἕνα αἱρετικό, ποὺ βρίσκεται στὸ σκοτὸς τῆς πλάνης καὶ τοῦ ψεύ- δους; Μποροῦμε ἐπίσης νὰ ὁμι- λούμε περὶ πνευματικῆς διαμετρή- ματος καὶ περὶ θεολογικῆς καρτε- ρίας ἑνὸς ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἀναγνώσεως περὶ τὴν πίστι καὶ εἶναι ἀξίος πολλῶν θρήνων καὶ δα- κρύων, ἔχει δὲ ἀνάγκη ἀπὸ τῆς προσευχῆς ὧλων μας, ἥμπως ὁ Θεὸς τὸ ἀνοίει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του καὶ ἐρθεῖ σὲ αἴσθησιν τῆς πλάνης του καὶ μετανιώσει; Ἐάν ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸν κ. Ἀράμ τὸν Α', τότε καὶ συν- ἐπὶ ἀκολουθία ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀπὸ τὸν Διόσκορον καὶ τὸν Σεβήρον, τοὺς ὁποῖους ἡ Ἐκκλησία ἀναθε- ματίσκει. Καὶ ἂν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὅλους αὐτούς, τότε σίγουρα δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες τῶν ἁγίων Οἰκου- μενικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖοι πλανή- θηκαν καὶ κακῶς τοὺς ἀναθεμάτι- σαν.

Ὁ Θεσσαλονικὸς

Στὴν Θεσσαλονικὴ ὁ κ. Ἀράμ ὁ Α' ἐγίνε δεκτὸς καὶ ἐκεῖ ὡς κανο- νικός, Ὁρθόδοξος ἐπίσκοπος καὶ ὀδηγήθηκε στὸν μητροπολιτικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Πα- λαμά, στὸ Ἱερό θῆμα, ὅπου ἀσπά- σθηκε τὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ τὸ Ἱερό Ευαγγέλιο, παρ' ὅλο ποὺ στὸ Ἱερό θῆμα δὲν ἐπὶτρέπεται νὰ εἰσερχοῖνται αἱρετικοί, πολλῶ δὲ μάλλον νὰ ἀγγίζουσιν καὶ νὰ ἀσπά- ζονται τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον καὶ τὸ Ἱερό Ευαγγέλιο!

Μετὰ ἀπὸ τὴν παρὰ πάντων ἀστο- χιὰ καὶ ἀπαράδεκτη, κατὰ τὴν τα- πεῖν μας γνώμη, ἐνέργειες καὶ λόγους, θεωρήσαμε ἀναγκαῖο νὰ δώσουμε μία στοιχειώδη ἐνημέ- ρωσιν στοὺς πιστοὺς μας ἐπὶ τοῦ θέματος, ὥστε νὰ ἀρούμε κάποιες ὑπονοήσεις, οἱ δὲ θῆθεν ὁ Ἀρμένιος "Πατριάρχης" εἶναι Ὁρθόδοξος, οἱ δὲ Ἀρμένιοι, ὁμολογοῖ μάς.

Ὁ Χριστιανισμός κατὰ τὴν Πα- ράδοξον διαδόθηκε στὴν Ἀρμενία ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Βαρ- θολομαῖο καὶ Ἰούδα Ἰακώβου, ἡ Θαδδαῖος, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὡς οἱ θεμελιωτὲς τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας. Ἀργότερα, κατὰ τὸν 3ο αἰῶνα, οἱ χριστιανικὲς κοινότη- τες τῆς Ἀρμενίας ὁργανώθηκαν καὶ ἐδραϊώθηκαν χάριν τὴν ἱερα- ποστολικῇ δράσῃ τοῦ ἁγίου Γρη- γορίου τοῦ Φωτιστοῦ καὶ στὴ με- ταστροφή στὸν Χριστιανισμό τοῦ βασιλέως τῆς Τιριδάτῃ. Ὁ Γρηγό- ριος χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν ἐπι- σκοπο Κασαρείας Λεόντιο,

Αναγκαία ὑπενδύσεις

Ἀγαπητοὶ μας ἀδελφοί,

"Ὅλοι γνωρίζουμε τῆς δύσκολης καταστάσεως, ποὺ διέρχεται ἡ Πατρί- δα μας. Αὐτὲς εἶσι καὶ ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς ἐξωριστά, ἄλλος λίγο, ἄλλος περισσότερο. Καὶ ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ» ἀντιμετωπίζει τῆς ἰδies δυσκολίες. Στιρίζεται ὁμως στὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἀγά- πη μας. Γ' αὐτὸ σὰς ὑπενημύει ὅτι, γιὰ νὰ στηριχθῇ αὐτὸ τὸ ἔργο, πα- ρακαλοῦμε νὰ στείλετε τὴν συνδρομὴ σας.

Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ», εἶναι ἡ μοναδικὴ ἑβδομαδικὴ Ὁρθόδοξὴ ἐφημερίδα ποὺ –χάρει Θεοῦ– λέγει τὴν ἀλήθεια, ἀγωνίζεται μαζὶ σὰς ὑπὲρ τῆς πίστεως, ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, κατὰ τὸν αἵρέωσαν, κατὰ τὸν Οἰκουμενισμό. Μπορεῖτε νὰ ἐνισχύσετε ἀκόμη γράφοντας ἐνα νέο συνδρομητὴ ἢ ἀγοράζοντας βιβλία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ», γραμμένα κυρίως ἀπὸ τὸν μακαριστὸ π. Χαράλαμπο Βασιλό- πουλο.

Ἡ ἡμερομηνία λήξεως τῆς συνδρομῆς φαίνεται ἐνυδρίκατῃ στὴν ἐπι- κέπτα τῆς διευθύνσεως στὴν ἐφημερίδα, στὸ πᾶνω δεξιὰ μέρος ἢ στὸ ἀποκόμῃα τῆς ταχυηλεκτρονικῆς, ποὺ θὰ λάβετε ἐντὸς τῆς ἐφημερίδος.

Ἐπίσης σὰς παρακαλοῦμε νὰ γράψετε στὴν ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ εὐκρινῶς τὸ ὀνοματεπώνυμο καὶ τὴν διεύθυνσά σας.

Ἐκ τῆς διευθύνσεως

δονίων, κατὰ τὰ ἔτη 1989, 1990 καὶ 1993.

Ὁ μακαριστὸς Γέρον· Γεώργιος Καψάνης

Ἡ στρεβλὴ αὐτὴ καὶ ἀνορθόδο- ξη πορεία τοῦ Θεολογικοῦ Διαλό- γου ἀνησύχησε, (εὐτυχώς) καὶ κι- νητοποιήσε τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὸ ὁποῖο, χάρις στὴν οὐσιαστικότητα θεολογικῆς συμβολῆς τοῦ μακαρι- στοῦ προηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου κυροῦ Γεωργί- ου Καψάνη καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἐξέδωσε διὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινό- τητος τρία ἐπίσημα κείμενα:

α) Τὴν Εἰσίγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὅρους περὶ τοῦ Διαλόγου Ὁρθόδο- ξων καὶ Ἀντιχαλκηδονίων, τῆς 1/14ης Φεβρουαρίου 1994.

β) Τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Κοι- νότητος τοῦ Ἁγίου Ὅρους περὶ τοῦ Διαλόγου Ὁρθόδοξων καὶ Ἀντιχαλκηδονίων, τῆς 14/27ης Μαΐου 1995.

γ) Τὴν πραγματεία "Παρατηρή- σεις περὶ τοῦ θεολογικοῦ Διαλό- γου Ὁρθόδοξων καὶ Ἀντιχαλκηδο- νίων, Ἀπάντησις εἰς κριτικὴν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἑλβετίας κ. Λαμακκινῶν (Ἅγιον Ὅρος 1996). Μὲ τὰ κείμενα αὐτὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος οὐσιαστικὰ ἀνήρτηκε νὰ δεχθεῖ ὡς Ὁρθόδοξο τὴν ἀπόφα- σιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεο- λογικοῦ Διαλόγου Ὁρθόδοξων καὶ Ἀντιχαλκηδονίων, ὅτι "ἀμφότερα αἱ οἰκονομεῖαι διετήρησαν πάντοτε πιστὰς τὴν ἀλήθειαν αὐθεντικὴν Ὁρθόδοξον Χριστολογικὴν πίστιν καὶ τὴν ἀδόκιμον συνεχῆ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως" (Β' Κοινὴ Ἀλῳσις, Σαμπζέκ 1990), κο- νιορποῖται δὲ κυριολεκτικὰ τὰ θεο- λογικὰ ἐπιχειρήματα τῶν οἰκου- μενιστῶν θεολόγων ποὺ ἐξεπερ- σσώπησαν τὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία στὶς Μικτὲς Ἐπιτροπὲς τοῦ ἐν λόγῳ Θεολογικοῦ Διαλόγου.

Ἄνευ, μετανιώσει... «ἐβρατισθῆσαν» Ὁρθόδοξοι

Παρὰ ταῦτα καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε τὸ ἐν λόγῳ κείμενα, (ἀλλὰ καὶ ἄλλες θεολογικὲς μελέτες ἀπὸ ἐπιφανεῖς καὶ καταξιωμένους καθηγητῆς, ὅπως τοῦ π. Θεοδώρου Ζήσι ?), νὰ τυχόν τῆς θεούσεως προσοχῆς τὸ- σον ἀπὸ τὸ Φανάρι, ὅσον ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης Ὁρθόδοξης Ἐκκλη- ρίης, ἐν τῇ πράξει παρεβωρήθησαν καὶ ἀπεριρίκνησαν. Ἐτσι φθάσαμε στὸ τραγικὸ φαινόμενο οἱ Μονοφωί- στες νὰ μὴ ὀρθοῖνται πλεόν ὅτι καὶ "ἀλλὰ καὶ" ἀρχὴν Ἀντιχαλκηδόνιοι, κατόπιν Προχαλκηδόνιοι, ἢ ἀρχαῖοι Ἀνατολικοί, τώρα δὲ καὶ Ὁρθόδο- ξοι, ἀφοῦ κυριεύσαμε τὰ ὅρια καὶ τὰ σύνορα, παρὰ τὴν σύστασιν "μὴ με- ταίρειν ὅρια αἰῶνα ἃ ἔθεντο οἱ Πα- τερὲς ἡμῶν" καὶ ἐπιτρέψωμε στοὺς ἐπὶ 15 αἰῶνας στὴ συνέσει τῆς Ἐκκλησίας αἱρετικούς Μονοφωί- στας, χωρὶς ἐπιστροφή καὶ μετάνοια, νὰ γίνονιν συγκληρονομητοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ ὀνομάζονται ἀπὸ μὲς τῶν ἰδίων «Ὁρθόδοξοι».

Δὲν θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκκληρο- σόμεθα καὶ νὰ ἀπορούμε πῶς οἱ πα- ράπαν μνημονευθέντες ἀρχιερεῖς ἐφθασαν στὸ τραγικὸ ὀλοκήσιον νὰ ὁμολοῦν, νὰ συμπεριφέρονται καὶ νὰ υποδέχονται τὸν Ἀρμένιο Πατριάρ- χην κ. Ἀράμ τὸν Α' ὡς Ὁρθόδοξο. Ὅλα δὲ ὅσα μὲ πολλὴ συντομία ἀναφέρωμε καὶ βοηθοῦν νὰ κατα- λάβωμε πῶς φθάσαμε σ' αὐτὸ τὸ κατάντημα. Παρακαλοῦμε πολλοὺ τῶς Σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς καὶ νὰ κάνουν τὸν κόπο καὶ νὰ με- λητήσουν τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Ἀρμενίων δημοσιευθέντα τρία ἐπι- μενα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, π.σ. σχε- τικῆς ἀρίστες μελέτες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γρηγορίου, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς ἀναλόγου μελέτης τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ π. Θεοδώρου Ζήσι καὶ τὴν συνέχεια ἄς μᾶς διατυπώσουν τῆς παρατηρήσεως καὶ τὰ συμπερά- σματά των.

Πρὸς τὸν πιστὸν λαόν

Καλοῦμε γιὰ μᾶ ἀκόμα φορὰ τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ ἐμπρέαζεται καὶ παρασύρεται ἀπὸ τέτοιου εἶδους ἐκθλῳήσεως. Νὰ παραμείνι σταθεροὶ καὶ ἀμετα- κινήτως στὴν πίστι καὶ στὴν Πα- ράδοξον τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθο- λικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλη- ρίας, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας. Ὅ,τι αυτοαποκαλεῖται ἢ χα- ρακτηρίζεται ὡς "ἐκκλησία" ἐκτός τῆς Ὁρθόδοξίας μας, εἶναι σχί- σμα καὶ αἵρεσις. Ὅσοι πιστεύουν ἐπὶ ὑπάρχουν πολλές "ἐκκλησίες", ἐκτός τῆς Ὁρθόδοξίας μας, ἀναί- ρητον τὴν ὁμολογία τους στὸ Σύμ- βοιο τῆς Πίστεως "Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν". Ἡ ἀναίρεσις τῆς ὁμο- λογίας ὁποιοῦδήποτε ἀθρόου τοῦ Συμβολοῦ τῆς Πίστεως ἰσοδυνα- μεῖ μὲ αἵρεσιν!

Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπὶ τῶν Αἵρεσεων καὶ τῶν παραθρησκειῶν

Σημειώσεις

[1] Ἐφ. "Ὁρθόδοξος Τύπος", Ἀρ. Φύλλου 2042, 24.10.2014, σελ. 2.

[2] "Εἶναι οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι Ὁρθόδοξοι;", Ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὅρος 1995, σελ. 21-22.

[3] Βλ. "Ἡ Ὁρθόδοξος" τῶν Ἀντι- χαλκηδονίων Μονοφωιστῶν", "Εἶναι οἱ Ἀρμένιοι Ὁρθόδοξοι; Οἱ θῆσεις τοῦ Μεγάλου Φωτίνου", στὸ "Τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας. Οἰκουμενισμός καὶ Πα- πισμός", Ἐκδ. "Βρυέννιος", Θεσσα- λωνίκη 2004, κ.ἄ.

[4] Πρωτ. π. Θεοδώρου Ζήσι. Ὁμ. Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ. "Τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας, Οἰκουμενισμός καὶ Παπισμός", Ἐκδ. "Βρυέννιος", Θεσσαλονίκη 2004, σελ. 107".

Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη

Τοῦ ἱερέως π. Κωνσταντίνου Σκόδρα

Παναγιώτατε,

Καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τῆς πορείας σὰς ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρ- χης, μεθοδευμένα μὲς ὀδηγεῖται ταχύτατα στὴν πανάρεσιν τοῦ Οἰκου- μενισμοῦ. Μετὰ λύπη μου παρατηρῶ ὅτι, ἐκτός ἀπὸ τὴν καθολικὴν ἀντίδρασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφυμένου καὶ μεμονωμένων διαμυ- ριστῶν ἀντιορεῖτες Μοναχοῦς, τὸ Ἅγιο Ὅρος ἐν γένει, κρατᾷ στα- σι σωπῆς. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐλέγχον τὴν αἱρετικὴν πορεία σας, ὅχι μόνο σιωποῦν, ἀλλὰ ἀντίθετα προσπαθοῦν νὰ φημύσουν τὸν ὁποῖον ὀπισθε τὸ πράττει. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι, ἡ πρόσφατη γεν- ναία πράξη ὁμολογίας πίστεως τοῦ Μοναχοῦ Γέροντα Σάββα Λαυριώ- τη, ποὺ σὲ ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς του στὴν ἐφημερίδα Ὁρθόδοξος Τύ- πος (ἀρ. φύλ. 2025/06-06-2014 καὶ ἀρ. φύλ. 2038/26-9-2014) τάσσεται, ἐπώνυμα, ἐνάντια στὰ αἱρετικά φρονήματά σας καὶ στὴν σιωπῇ τῶν Ὑγουμενῶν τοῦ Ἁγίου Ὅρους.

Μὲ ἀφορμὴ ὅσα προανέφερα καὶ ἐπειδὴ εἴστε ἡ κεφαλὴ τῆς Ὁρθό- δοξης Ἐκκλησίας, παίρνω τὸ θάρρος νὰ σὰς πῶ τὰ ἑξῆς:

Εἰλικρινᾶ ἀναρωτιέμαι, δὲν ἔχετε φόβο Θεοῦ; Δὲν ἀνησυχεῖτε γιὰ τὸν καθήκον ποὺ ἔχετε πάρει; Καὶ τί ἐννοῶ μ' αὐτό; Ὅπως εἶναι φυ- σικὸ, ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου στὴν ζωὴ, κάποια στιγμή τελειώνει, καὶ ἐσεῖς ἔχετε διανύσει ἀρκετὴ ἀπὸ αὐτὴν τὴν πορεία, συνεισπᾶς πλη- σιάζεστε πρὸς τὸ τέλος τῆς. Δὲν τρέμειτε γιὰ τὴν στιγμή ποὺ θὰ πρέ- πει νὰ ἀπολογηθεῖτε, μπροστὰ στὸ φοβερὸ κριτήριον τοῦ Δικαιοκρί- του Χριστοῦ, ἀφοῦ θὰ ἔχετε ὀδηγήσει τὴν Ὁρθόδοξὴ Ἐκκλησία Του στὴν πανάρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασιν στὴν κυριαρχί- α τοῦ Ἀντιχριστοῦ; Δὲν ἔχετε διαδοχεῖ τίποτα ἀπὸ τὴν ἱστορία, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Ἑξέρια του ἀπὸ τὸν Παράδεισον; Μία ἐντολή παρέθηκε καὶ παρέσυρε ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Τὸ παρήγορον βέβαια εἶναι ὅτι στὴν περίπτωσιν αὐτῇ, δηλαδὴ μὲ τὴν πτώσιν καὶ ἐξέρια τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τὸν Παράδεισον, βρεθήκαμε μὲν σὲ μία ἐνδομείση κατάσταση, ὅμως μὲ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν τήρησιν τοῦ Ευαγγελικοῦ Λό- γου Του, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σωθῶμε καὶ νὰ ἐπανέλθωμε στὴν Αἰώνια Βασιλεία Του. Ἐνῶ στὴν δική σας περίπτωσιν, νὰ τὴν δική σας πτώσιν θὰ συμπαράσχετε ὅλους ὅσοι σὰς ἀκολουθοῦν στὴν αἰώνια καταδική.

Δὲς μαρτούρασε νὰ δικαιολογήσωμε τὸν Ἀδάμ, γιατί ἦταν ὁ πρῶτος καὶ δὲν ὑπῆρχε ἱστορία, γιὰ νὰ διαδοχεῖ ἀπὸ αὐτὴν. Ἀντίθετα μὲ ἐσάς, ποὺ ὑπάρχουν 5.500 χρόνια ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ 2000 χρόνια τῆς Καινῆς Διαθήκης, γιὰ νὰ διαδοχεῖτε. Δὲν ἔχετε καμία δι- καιοσύνη, Παναγιώτατε, γιὰ τῆς πράξεός σας. Γιὰ νὰ προχωρήσῃ τὴν σκέψιν μου ἀκόμα πρὸ βαθεία, θέλω νὰ τονίσω ὅτι δὲν στερεοῖτε εὐφύας, ἀντιθέτως εἴστε εὐφυστάτος, ἐπομένως ὅ,τι κάνετε τὸ κά- νετε ἀπολύτως συνειδητὰ, μὲ ἀπόλυτὴ ἐπίγνωσιν τὸν κινῆσεως σας. Διηλαδὴ εἴστε συνειδητὰ ταγμένως στὸν Οἰκουμενισμό καὶ κατὰ συν- ἔπεισιν αὐτὸν ποὺ θὰ ἡγηθεῖ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἀντίχριστον.

Γιὰ νὰ ἐπανέλθωμε λίγο στὴν ἱστορία, εἶδατε ποὺ κατέληξε ὁ Ἐωσφόρος καὶ μόνο στὴν σκέψιν του, νὰ ἀνέβει στὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Στὴν τελικὴ ἀναμέτρηση τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν Ἀντίχριστον, ἂν καὶ εἶναι ἥδη προφητευμένο, ἐσεῖς ποῖος λέτε ὅτι θὰ νικήσῃ; Πραγματικά τρέ- μω στὴν ἰδεὰ νὰ βρεθῶ, ἔστω καὶ γιὰ ἐνα δευτερολέπτον, στὴν θέση σας. Τὸ παρήγορον εἶναι ὅτι, ἀκόμα ἔχετε ἐλπίδα σωτηρίας, ἀπὸ τὸν κα- τήφορον τῆς ἀπώλειας ποὺ ὀδεύετε. Ὁ τρόπος εἶναι ἀπλὸς καὶ γνωστός; ἀρκεῖ νὰ μετανιώσετε καὶ νὰ ἐπαναφέρετε τὴν Ἐκκλησία στὴν ὀρθόδοξή πορεία τῆς. Αὐτὴν ποῦ, ἐδῶ καὶ 2000 χρόνια, χιλιᾶδες Ἅγιοι Μάρτυρες μὲ τὸ αἷμα τους τὴν κράτησαν ἀλώβητη καὶ ἀμόλυ- νη, ἀπὸ τὴν λύσσα τοῦ σατανὰ ποὺ ἤθελε νὰ τὴν ἀφανίσῃ.

Εἰλικρινᾶ, μὲ ὅλη μου τὴν ἀγάπην, ἐὰς εὐχοίμαι νὰ μετανιώσετε καὶ νὰ ἁλλάξετε πορεία, γιὰ νὰ σώσετε καὶ τὸν ἐαυτὸ σας καὶ ὅσους σὰς ἀκολουθοῦν. Νὰ εἰστε βέβαιοι ὅτι ἂν μετανιώσετε, ἡ χάρις ποὺ θὰ δώ- σετε στὸν Χριστὸ καὶ σὲ ὅλην τὴν ἐπουράνια ἱεραρχία θὰ εἶναι πολὺ με- γάλῃ καὶ ὅλοι θὰ σταθῶσι δίπλα σας. Ἀνεξαρτήτως, βέβαια, ἀπὸ τὴν πορεία ποὺ θὰ κρατήσετε ἐσεῖς, πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ δικὸ μας ὀρθόδοξο φρόνημα δὲν θὰ μπορέσεν νὰ τὸ καμψτε καὶ θὰ συνεχί- σουμε νὰ ἀγωνιζομαστε, κλῆρος καὶ λαός, ἐνάντια στὶς αἱρέσεις καὶ στὶς κακοδόξαι.

Σὰς εὐχοίμαι καλὴ μετάνοια.

Υ.Γ. Ζητῶ συνγνῶμὴν ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦ τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσα καὶ χρησιμοποιοῦ μὴ γλῶσσα ἀπλή, ποὺ ὁμως πηγάζει ἀπὸ τὴν καρδίᾳ καὶ μποροῦν νὰ τὴν νοιώσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὁποῖουδῆποτε ἐπιπέ- δου κ' ἂν εἶναι. Ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, Ἰησοῦς Χριστός, εἶπε ὅτι ἤλθε νὰ μιλῇσι στὶς καρδίες μας καὶ ὅχι στὰ μυαλά μας.

Αἱ δόλια καὶ προπαγανδιστικὰ ἄναφοραὶ τῶν Παπικῶν εἰς Σύνοδον καὶ εἰς Συνοδικότητα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τὸ παπικὸ ἐξουσιαστικὸ πρωτεῖο καὶ ἡ σχιζοφρενικὴ τὸν ἀλλήλτου, ἀλλὰ σαφῶς καταστρατηγούην αὐτῇ. Ἡ σύνοδος στὸν Παπισμὸ εἶναι ἐνα πολὺ δευτερευόν ὄργανο, ἐνα διευρυνμένο ἀπλῶς Κογ- κλάβιο.

Ἐπιρροσθετα θὰ πρέπει νὰ πα- ρατηρήσουμε ὅτι τὸ κοινοβουλευ- τικὸν εἶδος τῶν δημοκρατικῶν πολι- τευμάτων καὶ δικαίων οἱ Παπικοὶ μὴ τοῖς τοιοιτοτρόπως, καθότι πο- λὺς δὲν συνάδει μὲ τὸ παπικὸ ὀλοκληρωτικὸ ἐξουσιαστικὸ πρω- τεῖο.

Πρὸς τί ἡ ὀνομασία "ἐλληνο-κα- θολικὴ" γιὰ τοὺς Ρουμάνους Οὐνί- τες; Οὐτε ἡ ὀνομασία εἶναι, οὔτε κα- θολικὴ. Ὑπάρχει οἰοδηγητὸς σχέση μὲ ἐθνικὸ χρωματισμό; Ὁ ἐθνικός χαρακτήρισμός Ἑλληνικὸς δὲν εἶναι ἀπλὰ ἀτυχέστατος, ἀλλὰ καὶ δό- λιος. Θεωροῦν ἀδικαιολόγητὴ τὴν χρῆσιν τοῦ "ὑποτιμητικοῦ ὀρου Οὐνίτες" (terminie negative Uniat). Πρὸς τί ἡ διαμετρικὰ λοιπὸν, γιὰ τὴν ὀνομασία Οὐνιτικὴ "ἐκκλησία"; Νὰ ὑπενημύσωμε ὅτι Οὐνία εἶναι πολωνικο-λατινικὴ λέξη καὶ θὰ πεῖ ἔνωση. Πρῶτὸι αὐτοὶ αυτοαποκαί- θηκαν "Οὐνιτικὴ Ὁρθόδοξὴ ἐκκλη- σία", στὴ σύνοδο τῆς Βρεστῆς. Φυ- σικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε δι- οὐ Ρουμάνοι γενόμενοι οὐνίτες, ἀλλότριοι «ἄλκοι βαρεῖς» γίνονται γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους φρονούντες Ρουμάνους.

Τὸ Διάταγμα τῆς Β' Βατικανῆς συνόδου, ἐπὶ Πάπα Ἰωάννη ΚΓ', «Orientalium Ecclesiarum», γιὰ τῆς "Ἀνατολικῆς Καθολικῆς Ἐκκλη- ρίας", ὅπως πεισματωδῶς καλοῦν οἱ Δυτικοὶ τῆς Οὐνιτικῆς "ἐκκλη- ρίας", εἶναι ἐνδοκτικὸ τῶν παπικῶν προθέσεων. Ἀξιοσηρκετὴ εἶναι ἡ ἀναφορά τοῦ π. Γ. Μεταλλινῶν στὸ κείμενον τοῦ «Οὐνία. Πρόσποιο καὶ προσωπειο», ὅτι «οἱ Οὐνία δὲν εἶναι, οὐδὲ μπορεῖ νὰ νοηθεῖ, ὡς ἐνα "ἐνδιαιμε

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΥΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. Α. ΛΟΒΕΡΔΟΥ «Ελιποτάκτισαν» από τὰς ἐκδηλώσεις δια τὴν ἐπέτειον τοῦ «ΟΧΙ» οἱ πολιτικοὶ • ΕΠΙΚΡΙΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ ΝΔ ΚΑΙ ΣΥΡΙΖΑ ΥΠΟ ΚΕΝΤΡΟΔΕΞΙΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Χώρας, κεντροδεξιὰ, σοσιαλιστικὴ, ἀριστερὰ καὶ κομμουνιστικὴ ἐλιποτάκτισεν ἀπὸ τοῦ ἐκδηλώσεως διὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ «ΟΧΙ 1940», ἀκριβὸς, ὅπως τὸ ἔπραξαν καὶ κατὰ τὸν δεκαεπταύγουστον, διὰ τὰς πανηγυρικὰς καὶ ὀρθοκεντρικὰς ἐκδηλώσεις, διὰ τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ἣ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὰ ἥρωικά ἔτη τὸν Ἑλλήνων.

Τὴν ἀπουσίαν τῶν πολιτικῶν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοὺς Τούρκους, αἱ ὁποῖαι τελοῦνται κατ' ἔτος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐστηλάτευσε μὲ πολλὴ εὐστοχίᾳ δηλώσεις ὁ Σεβ. Θεσσαλονικὴς κ. Ἀνθίμω, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησε τὴν λέξιν «Ντροπή», διὰ τὸν πολιτικὸν κόσμον. Ὅλας σχεδὸν αἱ ἐφημερίδες καὶ ιδιαίτερος τῆς κεντροδεξιᾶς παρατάξεως κατηγγείλαν τὴν ἀπουσίαν τοῦ ὑπουργοῦ (Α-Παιδείας καὶ Α-Θρησκείας) κ. Ἀνδρέου Λοβέρδου διὰ τὴν δοξολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμος εἰς τὸν προσωρινὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀγίου Διονυσίου Κολωνακίου μὲ ἀποτελέσμα τὴν ἐνθρονον δυσφορίαν τοῦ ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε πῶς δὲν τὸν ἐνημέρωσαν ὅτι εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβῇ καὶ νὰ παρακολογήσῃ τὴν δοξολογίαν. Ἡ πλέον σκληρὴ εἰς τὰς επικρίσεις τῆς ἥτο ἡ ἐφημερίς «Ελευθερὴ Ὥρα», ἣ ὁποία τὸν κατωμόμασεν ὅτι εἰς διαγραφὴν εἶχεν ὑπερασπισθῆ εἰς τὰ δικαιώματα τὴν ἀίρεσιν τῆς Σαμνητολογίας.

Ἡ ἐφημερίς «ἑθνοκρατία», διὰ ἄρδον τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Κοττάκη, ἐμπειροῦ, ἐγκρίρου δημοσιογράφου μὲ μεγάλας διασυνδέσεις εἰς τὰ «ρετρε» τῆς Καραμάνλικῆς ΝΔ καὶ συνηραρεῖος πολιτικῶν βιθίων, ἐπικρίνει τοὺς Ἀρχηγούς τῆς ΝΔ καὶ ΣΥΡΙΖΑ κ.κ. Ἀντ. Σαμαρά καὶ Ἀλ. Τσίπρα, τονίζουσα ὅτι ἀπουσίασαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, προβάλλοντας διαφορά προσημίματα, ἀλλὰ ὅταν πρόκειται διὰ γάμους ἐπὶνομίον ἡ κομμωτικὰς ἐκδηλώσεις ἔχουν χρόνον καὶ παρίσταται.

Τὸ ἄρθρον

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ἐμ. Κοττάκη εἰς τὴν ἐφημερίδα «ἑθνοκρατία» ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐθνικὴ ἀγγραφέας» (30ῆς Ὀκτωβρίου), ἔχει ὡς ἀκολουθεῖς:
«Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο προσεγγίζουμε ὡς ἁλὸς τὴν ἐθνικὴ μνήμη ἀποτελεῖ τὸ μέτρο τῆς αὐτογνωσίας

Ὑπεσχεθῇ λύσεις ὁ ὑπουργὸς κ. Ἀ. Λοβέρδος εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης

Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Λοβέρδος ἐπεσκέφθῃ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης καὶ τὴν ἔδραν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης. Συμφώνως πρὸς ἀνακοινώσιν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30ῆν Ὀκτωβρίου:
«Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο προσεγγίζουμε ὡς ἁλὸς τὴν ἐθνικὴ μνήμη ἀποτελεῖ τὸ μέτρο τῆς αὐτογνωσίας

«Ὁ κ. Ὑπουργὸς συναντήθηκε μὲ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Εἰρηνίου, Πρόεδρου τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, παρόντων καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνδικῶν Ἀρχιερέων Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου καὶ Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιαννίνου κ. Ἀνδρέου, ὡς καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Κυρίλλου Διαμαντῆ, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου.

Κατὰ τὴν συνάντησιν αὕτῃ, ἣ ὁποία πραγματοποιήθηκε σὲ ιδιαίτερα ἐγκάρδιον κλίμα, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηνίαιος μετέφερε στὸν κ. Ὑπουργὸ τῆς εὐχὸς ὅλων τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων τῆς Μεγαλονή-

Σεβ. Αὐστέρης: «Εἰάν χρειασθῇ, ὁ Ἑλληνισμὸς δὰ ὑψώσῃ ἐκ νέου τὸ ἀνάστημά του»

Συμφώνως πρὸς ἀνταποκρίσιν τῆς «Ρομφαίας» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26ην Ὀκτωβρίου ἐκ τῆς Αὐστρίας:

«Μὲ πανηγυρικὴ δοξολογία στὸν ἐλληνοορθόδοξον καθεδρικὸν Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴ Βιέννῃ καὶ στὴ συνέχεια μὲ τρισάγιο στὴν ἑλληνικὴ «πέμπρυα» στὸ ἱστορικὸ Νεκροταφεῖον Ζάνκτ Μάρτ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας, ὁ Ἑλλη-νισμὸς τῆς Αὐστρίας τίμησε τὴν ἐπέτειο τοῦ «Ὅχι» στὸ φασισμό, 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Στῇ δοξολογίᾳ, τὴν ὁποία τέλεσε

Ἐπίσκεψις τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου εἰς τὴν Κέρκυραν

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος διὰ πραγματοποίηση ἐπίσημον εἰρηνηκὴν ἐπισκέψειν εἰς τὴν Κέρκυραν, (εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάρχει ἐνθρονὸν τὸ Παπικὸν στοιχεῖον), εἰς τὴν ὁποίαν δὰ ἀναγορευθεῖ εἰς ἐπίσημον διδάκτορα τοῦ ἱονίου Πανεπιστημίου. Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις προετοιμάζουσι, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ ὁποῖον ἐξεδοθήν, ἐντυπωσιακὴν ὑποδοχὴν καὶ ἐντυπωσιακὰς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἐπίσκεψις δὰ ἀρχίσει τὴν 10ην Δεκεμβρίου καὶ θὰ ἀολοκληρωθῇ τὴν 13ην τοῦ ἰδίου μηνός.

ΜΟΝΟΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΑΠΟ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΓΔΑΤΗΝ

”Εχει ἐκτοπισθῇ τὸ 90% τῶν Ὅρθοδόξων Χριστιανῶν ἀπὸ τὸ Ἰράκ, ἐπισημαίνει ὁ νέος Σεβ. Μητροπολίτης Βαγδάτης

• Εἰς τὴν ΒΑΣΩΡΑΝ ΕΧΟΥΝ ΕΚΤΟΠΙΣΘΗ ΟΛΑΙ ΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ ΎΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΦΑΓΙΑΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ • Η ΔΥΣΙΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΟΥΝΗΣΕΙ ΤΟ «ΔΑΚΤΥΛΑΚΙ» ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Συμφώνως πρὸς δημοσίευσιν τῆς ἐφημερίδος «As-Safir» τοῦ Λιβάνου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18ην Ὀκτωβρίου, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκεν εἰς τὰ Ἑλληνικά, διὰ λογαριασμὸν τοῦ διαδικτυακοῦ ἱστοτόπου defence-point ὁ κ. Σωτήριος Δημόπουλος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βαγδάτης καὶ Κουβέιτ κ. Χαζὶμ εἶναι πολλὸ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὰς διώξεις τῶν Ὅρθοδόξων Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ τὸν πλανημένον Χριστιανῶν, τονίζων ὅτι ἡ Δύσις δὲν κάνει κατὶ διὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστιανῶν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ ιδιαίτερος διὰ τὴν παρουσίαν εἰς αὐτὴν τῶν Ὅρθοδόξων. Συμφώνως πρὸς τὸ δημοσίημα:

«Ὁ κ. Χαζὶμ ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ θά μπορούσε νὰ πᾶρῃ θρηλικὴ διάστασι, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται μεγάλῃ προσπάθεια, γὰ νὰ ἐπουλωθῶν οἱ πληγῆς τῶν Χριστιανῶν στὴν ἀραβικὴ περιφέρεια, ιδιαίτερα στὴ Βαγδάτῃ καὶ στὸ ὑπόλοιπο Ἰράκ. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἐκεῖνὰ ἦρθ ἀπὸ τὸ 1991, κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς εἰσβολῆς τοῦ Σαντάμ Χουσεῖν στὸ Κουβέιτ, καὶ συνεχίζεται ἔως σήμερα μὲ διάφορες μορφές. Ἡ ἀποστολὴ συνίσταται στὴν παροχὴ κατάλληλων συνθηκῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Χριστιανῶν στὸν τοπο τους καὶ τὴ συνέχισι τῆς παρουσίας τους, ιδιαίτερα τῆς Ὁρθόδοξης παρουσίας στὴ Μεσοποταμία.

Ὁ κ. Χαζὶμ κατὰγεται πὴν τὸν πόλῃ Mhardeh στὴν ἐπαρχίᾳ τῆς Χάμα τῆς Συρίας, ἣ ὁποία εἶναι καὶ ἡ πατρίδα ἀνω τῶν 20 χιλιάδων Χριστιανῶν. Εἶναι ὁ ἀνιψιὸς τοῦ αἰετιμωτοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Ἰγνατίου Δ' καὶ κανονικὰ ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθῇ στὴν ἐπισκοπὴν τοῦ πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἀπὸ τὸν Πατριάρχῃ πού τὸν διορίσε στὴ θέση αὐτῇ, μὲ τὴ δικαιοδότη

σὰ καὶ τῆς ὀρθόδοξης ἐπισκοπῆς τοῦ Κουβέιτ.

Ὁ κ. Χαζὶμ τόνισε τὴν ἀνάγκη νὰ μὴ ἀφεθῶν οἱ Χριστιανοὶ τοῦ Ἰράκ νὰ αισθανθῶν μόνου. Περιέγραψε τοὺς ἱερεῖς τὸν ἐκεῖ ἐνοραὶν ὡς ἥρωας καὶ ἀληθινούς μαχητὰς, μίας καὶ οὐδέποτε ἐγκατέλειψαν τοὺς Ὁρθόδοξους κατόικους, ἀλλὰ νοιάζονταν γι' αὐτοὺς καὶ ἐπεδίωκαν νὰ ἀναποκριθῶν στὶς ἀνάγκες τους, παρὰ τὶς ἀντίεσες συνθήκες.

Ὁ κ. Χαζὶμ ἀποκάλυψε στὴν «As-Safir» συγκλονιστικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ὀρθόδοξή παρουσία στὸ Ἰράκ. Μόνον 30 ἀπὸ τῆς 600 οἰκογενεῖς ἔχουν παραμείνῃ στὴν Βαγδάτῃ, ἐνῶ οἱ ὑπολοίποι ἐκτοπίστηκαν μετὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Κουβεῖτ, καὶ στῇ Μοσούλῃ ὑπάρχουν λιγότερες ἀπὸ 10 οἰκογένειες.

Στῇ Βασόρα ὅλες οἱ Ὁρθόδοξες οἰκογένειες ἔχουν ἐκτοπισθῇ, ἐπειτα ἀπὸ τὶς σφαγὰς πού ἐγίναν στὰ μέλη τους καὶ τῆς ἀπειλῆς πού δέχονται. Στὴν πραγματικότητά, τὸ 90% τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ Ἰράκ ἔχουν φύγει ἐξαιτίας τοῦ χόσους καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀσφάλειας πού ἐπικρατεῖ στὴ χώρα, σὲ ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς τελευταίας γενιάς.

Ἡ κOURΔΙΚῆ περιφέρεια

Ὁ κ. Χαζὶμ ἐλπίζει ὅτι ἡ Ἑρμιτλ, στὴν κOURΔΙΚῆ περιφέρεια τοῦ Ἰράκ, δὰ μπορούσε νὰ γίνῃ ἐνα καταφύγιον γιὰ τοὺς Χριστιανούς, καθὼς φαίνεται ὡς μία πολλὰ ὑποσχόμενη περιφέρεια λόγῳ τοῦ μεγέθους τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπενδύσεων, πού πραγματοποιοῦνται ἐκεῖ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι «καλωσορίζει ὅλους τοὺς γίους μας πού μετακινούνται σ' αὐτὴν ἀπὸ τὸ Ἰράκ, τὴ Συρία καὶ τὸ Λίβανο», ὥπως δηλώνει ὁ Χαζὶμ.

Ὁ κ. Χαζὶμ λέει πῶς «τὸ Ὁρθό-

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΣΤΕΛΕΧΗ, ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΗ ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Ὁ χωρισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς «Φαναριώτας» καὶ «Μοσχοβίτας» προβληματίζει τὸν Σεβ. Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόδεον

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόδεος εἰς συνεντεύξιν τὸν εἰς τὴν δημοσιογράφον κ. Μαρίαν Μπρασουδάκη τῆς ἐφημερίδος «Παρασκήνω» (ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25ην Ὀκτωβρίου) ἐκφράζει:
1ον) τὸν προβληματισμὸν τοῦ διὰ τὴν μέλλουσας Πανορθόδοξον Σύνοδον τοῦ 2016, διότι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι «ἠμωδοποιοῦνται» εἰς δύο στρατόπεδα. Ἦτοι τοῦ Πατριαρχεῖου Μόσχας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου 2ον) Τὴν ἐθνικὴν ἀνάγκη διὰ ἐνότητά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπισημαίνων ὅτι τὰ δικαιώματα καὶ τὸν δῶν ὁ «Ἐκκλησιῶν ἔχουν καθορισθῇ μὲ κατυστασιακὰς Πράξεις. 3ον) Τὸν «δαυματισμὸς» του, διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου, τονίζων στικτῇ Ακαδημία Ἡρακλείου Κρήτης σὲ «Πατριαρχικὴ Ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ακαδημίᾳ Κρήτης» καὶ τῆς Μέσης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Χανίων Κρήτης σὲ «Πατριαρχικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Κρήτης».

Ὁ κ. Ὑπουργὸς διαβεβαίωσε τὸν Σεβ. Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, ὅτι σὲ ἐπικείμενον Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, θὰ κατατεθῶν, ἐπίσης, τροπολογίαι, πού θὰ ἐπιλύουν χρονίζοντα θέματα δεκαετιῶν νομοκανονικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα θὰ βοήθουν καὶ δὰ διευκολύνουν περαιτέρω τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου τῶν διαφόρων δογμῶν καὶ τομῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης».

«Ὁ κ. Ὑπουργὸς διαβεβαίωσε τὸν Σεβ. Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, ὅτι σὲ ἐπικείμενον Νομοσχέδιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, θὰ κατατεθῶν, ἐπίσης, τροπολογίαι, πού θὰ ἐπιλύουν χρονίζοντα θέματα δεκαετιῶν νομοκανονικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα θὰ βοήθουν καὶ δὰ διευκολύνουν περαιτέρω τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου τῶν διαφόρων δογμῶν καὶ τομῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης».

Δὲν πρόκειται γιὰ φόβο, ἀλλὰ γιὰ προβληματισμὸ ἀπὸ γεγονότα πού διασποῦν τὴν ἐνότητά τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνο πού μὲ προβληματίζει ὁσο προχωροῦμε πρὸς τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδον τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἣ ὁποία προσδιορίζεται «ἐκτός ἀπορρίπτου» νὰ γίνῃ τὴν Πεντηκοστήν.

Βρίσκατε ὅτι δὰ ὑπῆρχε... κατὶ παραπάνω, σὲ παρουσίᾳ ἡ δράση, πού δὰ μπορούσε νὰ ἀναλάβει ἡ Ἐλλαδικὴ Ἐκκλησία σὲ αὐτὴ τὴν κρίσιμη περίοδον γιὰ τὴ χώρα;

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀπλῶς μία φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσις πού βοή-

ΔΙΣ: Δὲν δὰ τελῆται Νεκρώσιμος Ἀκολουθία καὶ Ἱερὸν Μνημόσυνον διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀποτέφρωσιν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ ἐγκύκλιον τῆς καταγγέλλει τὴν προσπάθειαν τῆς πολιτείας νὰ ἀποθρονηστικευτικοποιήσῃ τὰς πτυχὴς τῆς ζωῆς μὲ τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν, τονίζουσα ὅτι ἐκείνους ἣ ἐκείνη πού ἐξήλθον σὲ ἐπίκειμει τὴν ἀποτέφρωσιν τὸν αὐτοῦσι πῶς τίθεται ἐκτός Ἐκκλησίας καὶ δὲν δὰ τελῆται Νεκρώσιμος Ἀκολουθία καὶ Ἱερὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁλόκληρος ἡ ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔχει ὡς ἀκολουθεῖς:

«Ἡ Διερχὴς Ἱερὰ Σύνοδος, μὲ ἀφορμὴν τὸ νέο νομοθετικὸ καθεστὼς γιὰ τὴν ἀποτέφρωσιν νεκρῶν, σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 48 καὶ 49 τοῦ Νόμου 4277/2014 «Νέο Ρυθμιστικὸ Σχέδιο Ἀθῆνας – Ἀττικῆς καὶ ἄλλες διατάξεις» (Φ.Ε.Κ. 1561/8-Α-2014, τ. Α'), κατὰ τὴν Συνεδρία Αὐτῆς τῆς 14ης μηνός Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ἐπελήφθῃ καὶ πού ζητήματα τοῦτου καὶ ἀπεφάσισε νὰ σὰς ἐνημερώσῃ περὶ τῶν κανονικῶν συνεπειῶν ἀπὸ τὴν ἀποτέφρωσιν τοῦ σώματος.

Μὲ τὰ ἄρθρα 48 καὶ 49 τοῦ Νόμου 4277/2014 ὁ νομοθέτης δὲν λαμβά-

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος εἰς τὸ μνημῆμα τοῦ διὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, τονίζει τὴν ἁλλοίωσιν ὁλων τῶν χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ συστήματος τῆς παγκοσμιοποίησεως, τὸν κίνδυνον ἐπιβολῆς ἄλλου εἶδους παρελάσεων ἀπὸ τὸ 2034 ἔξ ἀτίας τῆς ἁλώσεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀπαράδεκτον συμπεριφορὸν τῶν πολιτικῶν ἐναντὶ τῆς Πατρίδος, τὴν ὁποίαν «κατήτηγαν» μὴ - Πατρίδα καλ. Τὸ μνημῆμα τοῦ ἔχει ὡς ἀκολουθεῖς:

«Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰγιαλείας καὶ Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος εἰς τὸ μνημῆμα τοῦ διὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν 27ην Ὀκτωβρίου, τονίζει τὴν ἁλλοίωσιν ὁλων τῶν χαρακτηριστικῶν στοιχείων τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ συστήματος τῆς παγκοσμιοποίησεως, τὸν κίνδυνον ἐπιβολῆς ἄλλου εἶδους παρελάσεων ἀπὸ τὸ 2034 ἔξ ἀτίας τῆς ἁλώσεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀπαράδεκτον συμπεριφορὸν τῶν πολιτικῶν ἐναντὶ τῆς Πατρίδος, τὴν ὁποίαν «κατήτηγαν» μὴ - Πατρίδα καλ. Τὸ μνημῆμα τοῦ ἔχει ὡς ἀκολουθεῖς:

Μὰς εἶπε πῶς ἀνισχυεῖ γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς Μεσοποταμίας καὶ τοῦ Εὐφράτη: «Εμεῖς ἔχουμε μία ἰσχυρὴ κληρονομία, πρὶν καὶ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμὸ καὶ κατὰ τὴ διάρκειαν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ. Αὐτὴ ἡ κληρονομία εἶναι σὲ κίνδυνον καὶ ἐμεῖς τὸ βλέπουμε μέ-

σας καὶ ἀπὸ τῆς παραβιάσεως πού γίνονται στοὺς Ναοὺς καὶ σὲ ἄλλους χώρους λατρείας. Φοβόμαστε γιὰ τὴν κουλτούρα τῆς ἀποδοχῆς τῆς τῆς συνύπαρξης, ἐπειδὴ εἶναι ἐπίσης σὲ κίνδυνον.

Δὲν πιστεύω ὅτι ἡ διαίρεσις εἶναι ἡ ὀρθὴ ὁδὸς τῆς σκέψης, καθὼς καὶ τὸ Ἰσλάμ βρίσκεται σὲ κίνδυνον.

Δὲν πιστεύω ὅτι ἡ σημερινὴ ἐκστρατεία εἶναι μόνον ἐνάντια στοὺς Χριστιανούς. Τὸ Ἰσλάμ εἶναι μία ἀποκλινούσα θρησκεία πού ἐπίσης ἀπειλεῖται». Ὁ κ. Χαζὶμ παρ' ὅλους τοὺς κινδύνους προτρέπει νὰ μὴ ἐπικρατήσῃ πανικός.

«Εἴμαστε βασικὸ συστατικὸ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς περιοχῆς. Απειλῶνται Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι, ὁλων τῶν κλάδων θὰ μεταφέρω τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στὸ Κοιμνημὸν στὴ Βαγδάτῃ καὶ στὸ Κουβέιτ. Μὴ φοβῶ τοῦ μικρὸν πομίνιον, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμ. εἰ ἐμὲ ἐδόξαν, καὶ ἡμᾶς διώκουν. Δὲν θὰ φοβηθούμε, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορίαν πού συμβαίνει γιὰ τὴν παρὰμειναι καὶ ὅσο ὁ Θεὸς μὰς ὑπάρχει δὰ ἐξακολουθοῦμε νὰ εἴμαστε παρόντες».

Ὁ κ. Χαζὶμ πιστεύει ὅτι οἱ Χριστιανοὶ σφαναζόνται στὸ Ἰράκ καὶ ἡ Δύση δὲν σκηνίζει τὸ δακτυλίκι

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΣΤΕΛΕΧΗ, ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΗ ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

Ὁ χωρισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς «Φαναριώτας» καὶ «Μοσχοβίτας» προβληματίζει τὸν Σεβ. Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόδεον

καὶ τὸ φυσικὸ ἐπακόλουθο εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἐνότητά μετὰ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν γιὰ πολλοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ ἐθνικούς λόγους. Αὐτὴ ἡ ἐνότητά πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, γιὰτὶ ἡ ἱστορία ἔχει ἀποδείξει ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικὲς κρίσεις προηγουμένως τὸν ἐθνικὸν κρίσεων, ὅπως ἔγινε τὴ δεκαετία τοῦ 70 στὴν Κύπρο. Ἀπὸ τὴν ἱστορία πρέπει νὰ διδασκόμαστε.

Ἀρνηθῶντες πρόσφατα τὴ μετάθεσιν στὴ Μητρόπολιν Ἰωαννίνων καὶ μαζὶ τὴ δυνατότητα νὰ βρεθεῖ ταγὸς στὴ γενετήριὰς πόλιν. Ποῖος εἶναι ὁ βασικοτέρως λόγος τῆς ἀπόφασος νὰ συνεχίσετε νὰ διαπισπνίζετε στὴ Μητρόπολὶ ἅς;

Αὐτὴ εἶναι προσωπικὴ μου ἐπιλογή καὶ πεποίθησις καὶ δὲν ἔχει σχέση μόνον μὲ τὰ Ἰωαννίνα, ἀλλὰ γενικὰ μὲ τὴ μετάθεσιν, ἀφοῦ ἀρνήθηκα στὸ παρελθόν πολλές προτάσεις γιὰ μετάθεσίν μου σὲ μεγάλες Μητροπόλεις. Θεωρῶ ὅτι ὁ Μητροπολίτης δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος γιὰ νὰ μετατίθεται, ἀλλὰ πνευματικὸς πατέρας, ὁ ὁποῖος συνδέεται στεγὰ μὲ τοὺς χριστιανούς του, πού εἶναι πνευματικὰ του παῖδι. Προσωπικά, δὲν με ἐλκύουν οὔτε τὰ χρήματα οὔτε ἡ δόξα οὔτε κατὶ ἄλλο ἐνδοκόσμιον. Αἰσθάνομαι πληρότητα σὲ αὐτὸ πού κάνω, δὲν μοῦ λείπει κατὶ, ἀν καὶ δὲν διαβέτω τίποτε υλικὸ, ἀλλὰ με γεμίζει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ, τὸ ποιμαντικὸ καὶ συγγραφικὸ μου ἔργο. Μὲ ἐντυπωσιάζει ὅτι, ἀπὸ τὰ περίπου 90 βιβλία πού ἔγραψα τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα, περίπου τὰ 70 ἀπὸ αὐτὰ μεταφράσθηκαν σὲ 24 γλώσσες. Αὐτὸ μὲ συγκινεῖ ιδιαίτερα, γιὰτὶ φαίνεται ὅτι μεταφέρουν κάποιο πανανθρώπινο καὶ παγκόμιο μῆνυμα. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπικοινωνοῦμε ἐκατομμύρια ἀνθρώπων πού ζοῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμο».

«Ὁ ἀγάσθῃ συνεργασία μετὰ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου ε